

Advokatrådet

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 22. marts 2018
SAGSNR.: 2018-631
ID NR.: 516320

lovgivningoekonomi@skm.dk

Høring - over forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love

Ved e-mail af 26. februar 2018 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det er efter Advokatrådets opfattelse positivt, at Skatteministeriet, ved indføjelser af et nyt stk. 7 i selskabsskattelovens § 2, lægger op til en tydeliggørelse og forenkling reglerne om, hvornår virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter, danner grundlag for fast driftssted i Danmark. Som Skatteministeriet har beskrevet gældende ret i forslaget bemærkninger, pkt. 2.1.1, forekommer den nuværende retstilstand helt uigennemskuelig, og det er da også tvivlsomt, om den gældende retstilstand er som beskrevet. Retstilstanden forbedres dog, hvis et fast driftssted først statueres, når der foreligger næringsvirksomhed. Dette skyldes, at næringsvirksomhed er et ganske godt indarbejdet begreb i skatteretten. Advokatrådet bemærker dog, at Skatteministeriets beskrivelse af næringsvirksomhed med aktier er for upræcist beskrevet i bemærkningerne. I bemærkningerne fremgår bl.a. følgende:

"... det forhold, at f.eks. investeringer i aktier sker med henblik på at opnå et økonomisk udbytte, [vil] ikke nødvendigvis indebære, at investeringerne udgør næring efter aktieavancebeskatningsloven. Næring efter aktieavancebeskatningsloven foreligger kun, såfremt aktierne anskaffes med henblik på at opnå fortjeneste ved videresalg (handelsnæring)."

Hertil bemærker Advokatrådet, at udbytter ikke vil kunne danne grundlag for statuering af næringsvirksomhed, idet der skal foreligge en egentlig videresalgshensigt. Ud over videresalgshensigten er det også et krav, at der skal foreligge en vis aktivitet og regelmæssighed i aktiviteterne. Advokatrådet skal derfor anbefale, at begrebet næringsvirksomhed præciseres i lovforslaget.

En lignende usikkerhed i beskrivelsen af gældende ret ses i bemærkningerne til den foreslåede udvidelse af selskabsskattelovens § 2 D. Det anføres i bemærkningerne, at bestemmelsen foreslås udvidet til at omfatte det, som bestemmelsen oprindeligt var tiltænkt at skulle omfatte. Samtidig anføres det, at en praksis efter Højesterets afgørelse i en enkelt sag i 2016, kan danne grundlag for den samme retstilstand. Advokatrådet finder dog dette stærkt tvivlsomt, og bemærker endvidere, at dette må bero på en meget udvidet forståelse af den konkrete højesteretsafgørelse.

Advokatrådet lægger til grund, at de nye regler først får virkning fra 1. juli 2018 i overensstemmelse med forslaget, og ikke allerede anvendes nu under påskud af en praksis efter en enkelt højesteretsafgørelse.

Henvisningen i bemærkningerne til SKM 2002.605 LSR (momsafgørelse) forekommer i øvrigt at være forkert. Advokatrådet skal derfor henstille til, at Skatteministeriet oplyser, hvilken afgørelse der konkret tænkes på, når den administrative praksis skal beskrives.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Arbejdsgiverforening for persontransport

Rosenlunds Allé 8

2720 Vanløse

CVR 26978203

Tlf. 38 71 80 00

E-mail: mail@atax.dk

Skatteministeriet

Nicolai Eigtveds Gade 28

DK 1402 Kbh. K

e-mail: lovgivningoekonomi@skm.dk

Vanløse 23. marts 2018

J.nr. 2017-034

J.nr. 2017-1675 – ændring af skattelovgivning, herunder regler om momsfrigørelse

Som arbejdsgiverforening for persontransport, varetager vi en række interesser for vores medlemmer, herunder de regler og vilkår vores taximedlemmer driver virksomhed under.

Det har hidtil været gældende ret, at bestillingskontorer, der varetager en nødvendig ydelse for taxidriften, har været fritaget for moms. Det kan i den forbindelse bemærkes, at det er et lovkrav, at en taxi er tilknyttet et bestillingskontor i det område, hvor tilladelsen er gyldig.

Med den nye taxilov, der trådte i kraft 1. januar 2018, afløses bestillingskontorerne over en periode af kørselskontorer. Samtidig udfases taxitilladelse og gøres til Tilladelse til Erhvervsmæssig Personbefordring.

Såfremt en vognmand, der er indehaver af en Tilladelse til Erhvervsmæssig Personbefordring, ønsker at anvende denne til taxikørsel, skal han/hun være tilknyttet et kørselskontor, som kørslen skal udføres gennem.

Der er således for begge grupper tale om en nødvendig og lovbestemt ydelse, hvad enten det er efter den gamle eller den nye lov.

Med de foreslåede ændringer i Momsloven bliver denne ydelse, som vi betragter som intern, blive momsbelagt.

Herved bliver den danske taxibranche igen belastet ud fra nogle fiskale betragtninger, uden hensyntagen de reelle virkninger, det har på branchen og de mennesker, der har deres udkomme i taxibranchen.

Vi har i Danmark 5 offentligt ejede trafikselskaber, der udover lovbestemt kørsel for kommuner og regioner også udbyder såkaldt "Åben Flex", hvor ikke visiterede borgere kan bestille en tur mod en

egenbetaling, der dels er væsentligt lavere end de med kørslen forbundne omkostninger, dels er subsidieret af offentlige midler.

Når bestillingskontorer og kørselskontorer bliver momspligtige for den ydelse de leverer til deres medlemmer, vil det alt andet lige betyde en meromkostning for den enkelte vognmand, der jo som nævnt er forpligtet til at være tilknyttet disse kontorer.

De offentligt ejede trafikselskaber er ikke momspligtige, når de udbyder "åben flex" og lader denne kørsel udføre af en vognmand, der har en Tilladelse til Erhvervsmæssig Persontransport, som udelukkende anvendes til kørsel for trafikselskaberne.

Herved opstår en yderligere konkurrenceforvridning til skade for de danske taxivognmænd og den danske taxibranche.

Den danske taxibranche blev allerede hårdt fiskalt belastet, da man for et par år siden fjernede den såkaldte frikørselsordning i forbindelse med en finanslovsaftale, idet man havde en forventning om et øget skatteprovenu i form af yderligere registreringsafgifter, såfremt danskerne ændrede adfærd ved bilkøb, i det omfang de ikke længere kunne erhverve en frikørt taxi.

Hvorvidt fjernelsen af frikørselsordningen reelt har medført et netto provenu må stå hen i det uvisse. Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, at det har ramt rigtig mange danske taxivognmænd meget hårdt og været med til at øge taxidøden ud over hele landet.

Vi har naturligvis stor forståelse for, at det kan være nødvendigt at rette dansk lovgivning til, når den kolliderer med EU regler.

MEN – når disse tilretninger rammer en uforskyldt dansk taxibranche, så bør man overveje, hvorvidt det er muligt via fiskale regler at afbøde de utilsigtede skadevirkninger for branchen. Som minimum bør man overveje en længere overgangsperiode.

En mulig måde, hvorpå man kunne afbøde de utilsigtede skadevirkninger for branchen, kunne blandt andet gøres ved at lempe lønsumsafgiften, som jo steg markant for et par år siden og også ramte taxibranchen meget hårdt.

Med venlig hilsen

Jens Vegge Bjørck

Direktør

jvb@atax.dk

21. marts 2018

Skatteministeriet
Att.: Lone Lau-Jensen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Bemærkninger til det fremsatte lovforslag J 2017 1675

Vi er blevet opmærksomme på det fremsatte lovforslag J 2017 1675, der er sendt i høring den 23. februar 2018. Den del af lovforslaget, der vedrører den EU-retlige tilpasning af reglerne om momsfrigtagelse for selvstændige grupper, har vidtrækkende konsekvenser for vores kunde Bus & Tog. Vi sender derfor vores bemærkninger til lovforslaget med anmodning om, at Skatteministeriet lader bemærkningerne indgå i det videre arbejde med forslaget.

Bus & Togs opfattelse er:

1. at lovforslaget på grund af Danmarks stand still-klausul ikke bør omfatte persontransport, og
2. at der bør gives en længere implementeringsfrist, hvis lovgiver alligevel vælger at omfatte persontransport af lovforslaget

Kort om Bus & Tog

Bus & Tog er et frivilligt samarbejde etableret mellem udbydere af kollektiv trafik i Danmark og private operatører med koncession til at forestå kollektiv trafik. Samarbejdet er etableret med det formål at opretholde og udbygge samarbejdet i den kollektive trafik for at skabe bedre sammenhæng i den offentlige servicetrafik og for at sikre, at det er nemt at være kunde i den kollektive trafik.

Bus & Togs medlemmer er aktører på det danske persontransportmarked, og størstedelen af medlemmernes aktiviteter er omfattet af momsfrigtagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 15. Bus & Tog leverer ikke personbefordringsydelser, men agerer som underleverandør til diverse trafikvirksomheder.

Nuværende momshåndtering i Bus & Tog

Bus & Tog var i 2016 i dialog med SKAT om, hvorvidt visse af foreningens aktiviteter er omfattet af momsfrigtagelsen i momslovens § 13, stk. 1 nr. 19. På baggrund af den pågældende dialog blev fritagelsen implementeret i Bus & Tog. Implementering af momsfrigtagelsen var en tung og kostbar proces, da den blandt andet medførte, at der skulle indgås nye aftaler med medlemmerne, it-systemer skulle opdateres/tilrettes, kontoplanen skulle ændres, faktureringsprocedurer skulle opdateres. Herudover er der afholdt omkostninger til eksterne rådgivere i implementeringsprocessen, som i den løbende moms- og lønsumsberegninger, årlig pro rata-opgørelse samt undervisning i den specifikke håndtering af moms/lønsum og bogføring heraf.

Tilsvarende vil en tilbagerulning af momshåndteringen kræve betydelige ressourcer i Bus & Tog.

Persontransport bør ikke være omfattet af de foreslåede ændringer

I udkast til Lovforslaget (s. 30) anføres det, at det kan udledes af sagerne C-326/15, DNB Banka, C-605/15, Aviva og C-616/15, Kommissionen mod Tyskland, at fritagelsen for indenrigs personbefordring *ikke* omfattes af momsfrigtagelsen for selvstændige grupper, fordi denne fritagelse (fritagelse for personbefordring) ikke fremgår af direktivets kapitel 2, om fritagelser af almen interesse.

Hertil skal det anføres, at det ikke fremgår *noget* sted i de tre nævnte afgørelser, at fritagelsesbestemmelser, som ikke er nævnt i direktivet, ikke kan omfattes af momsfrigtagelsen for selvstændige grupper.

Det fremgår derimod direkte af C-326/15, DNB Banka (s. 4), at der "ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse imidlertid ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af." Videre anføres det, at det "hvad angår denne sammenhæng, hvori gruppefrigtagelsen indgår, skal fremhæves, at denne bestemmelse findes i kapitel 2 med overskriften; Fritagelse i forbindelse med visse former for virksomhed af almen interesse", samt at "denne overskrift indikerer, at den i den pågældende bestemmelse fastsatte fritagelse alene omfatter selvstændige grupper af personer, hvis medlemmer udøver virksomhed af almen interesse."

Den danske fritagelse for indenrigs personbefordring bygger på en stand still-klausul, hvilket betyder, at denne på trods af, at den ikke direkte fremgår af direktivet, er gyldig i Danmark på lige fod med de fritagelser, som fremgår af direktivet. Det ville således være at underminere stand still-klausulen, hvis ikke den danske fritagelse for indenrigs personbefordring kunne anvendes under fritagelsen for selvstændige grupper, *blot* fordi den ikke fremgår af direktivets kapitel 2, idet dette er selvsagt, da den slet ikke fremgår direkte af direktivet.

På baggrund heraf kan det anføres, at EU-Domstolens afgørelser skal forstås således, at det afgørende for, om en faktisk gældende momsfrigtagelse kan benyttes under momsfrigtagelsen for selvstændige grupper er, om momsfrigtagelsen er af almen interesse.

Konkret skal det derfor vurderes, om momsfrigtagelsen for indenrigs personbefordring er af almen interesse, hvilket vil føre til, at fritagelsen for selvstændige grupper bør være gældende.

I og med, at indenrigs personbefordring netop kommer almenheden til gode, i form af eksempelvis offentlig bus- og togkørsel, kan der ikke være tvivl om, at denne fritagelse er af almen interesse. Det fremgår eksempelvis af jernbanelovens § 3, stk. 1, nr. 2, at en ansøger kan være "enhver fysisk eller juridisk person, herunder jernbanevirksomheder, som har en *almennyttig* eller forretningsmæssig interesse i at købe eller reservere infrastrukturkapacitet". Ligeledes fremgår det af lov om trafikkselskaber § 19, stk. 1, nr. 1, at et trafikkselskab varetager "offentlig servicetrafik i form af almindelig rutekørsel".

Der kan således ikke være tvivl om, at bus- såvel som togkørsel tager sigte mod offentligheden/almenheden, og dermed netop er af almen interesse, på lige fod med eksempelvis fritagelserne for social bistand og hospitalsbehandling, som ligeledes kommer almenheden til gode, og som ligeledes fremgår af kapitel 2 i direktivet.

På den baggrund mener vi, at fritagelsen for indenrigs personbefordring er af almen interesse og derfor *kan* anvendes under fritagelsen for selvstændige grupper.

Vi opfordrer derfor Skatteministeriet til at ændre lovforslaget på dette punkt.

Udskydelse af ikrafttræden for ændring af Momslovens § 13, stk. 1 nr. 19

Såfremt ovenstående argumentation om, at fritagelsen for indenrigs persontransport er af almen interesse, og dermed stadig skal kunne benyttes under fritagelsen for selvstændige grupper ikke tages til

efterretning, opfordrer vi til, at tidspunktet for ikrafttrædelse af ophævelsen af gruppefritagelsen ændres til 1. januar 2019.

Det fremgår af lovforslaget, at ændringerne træder i kraft pr. 1 juli 2018. Ikrafttrædelse midt i kalenderåret vil være yderst uhensigtsmæssigt for Bus & Tog. Den korte implementeringsfrist vil være ressourcetung, omkostningsfuld samt meget vanskelig at håndtere i praksis.

Dette skyldes, at Bus & Togs budgetter er udarbejdet for hele kalenderåret 2018 og baseret på de økonomiske effekter ved anvendelse af fritagelsen for hele kalenderåret. Aftaler med Bus & Togs medlemmer er på det grundlag indgået for hele året og bygger på momsfrigtagelsen som en forudsætning. Medlemmerne har på den baggrund udarbejdet deres budgetter for året.

I årets medlemsbidrag og kalenderårets budgetter indgår de omkostninger, der følger af den begrænsede momsfradragsret og lønsumsafgiftspligt, som anvendelse af gruppemomsfrigtagelsen medfører.

Såfremt lovændringen træder i kraft midt i kalenderåret, vil de opgjorte budgetter og medlemsbidrag skulle genberegnes. Nye budgetter vil have konsekvenser for såvel Bus & Tog som gruppens medlemmer. Da medlemmerne leverer momsfrigtaget personbefordring, vil moms på medlemsbidrag medføre en økonomisk belastning for medlemmerne, som de umiddelbart ikke har mulighed for at overvælte på deres kunder, da medlemmerne ligeledes har opgjort deres budgetter og priser for hele 2018 kalenderåret baseret på en forudsætning om momsfrigtagelse af den selvstændige gruppe.

Hertil kommer de praktiske administrative konsekvenser af lovforslaget, som meget vanskeligt kan gennemføres med den korte implementeringsfrist, som forslaget lægger op til.

Det fremgår af lovforslaget, at den økonomiske konsekvens af, at fritagelsen for indenrigs persontransport ikke længere kan medtages under fritagelsen for selvstændige grupper er, at statens provenu skønnes at stige med ca. 15. mio. kr. Da reglerne foreslås at træde i kraft midt i året, vil den økonomiske gevinst for staten således kun udgøre ca. 7,5 mio. kr. i 2018.

Der ligger således ikke et væsentligt økonomisk incitament for at fastholde ikrafttrædelse til 1. juli 2018, som er proportionalt med de konsekvenser, ikrafttrædelse på denne dato vil medføre for de grupper, der rammes af lovændringen.

På den baggrund anmoder vi om, at lovforslaget tidligst træder i kraft pr. 1 januar 2019.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, kan Kathrine Emanuel kontaktes på telefon 30 93 52 38 eller e-mail: kmanuel@deloitte.dk

Med venlig hilsen

Lars Loftager Jørgensen

Kathrine Emanuel

Til: Lovgivning og økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk), Sune Fomsgaard (SF@skm.dk)
Cc: Karin Viuf (kav@danskbyggeri.dk)
Fra: Bo Sandberg (bsa@danskbyggeri.dk)
Titel: SV: Høring af forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (j.nr. 2017-1675.)
Sendt: 22-03-2018 21:33:28

Til SKM!

Dansk Byggeri takker for høringsmuligheden, men har ingen kommentarer til denne høring

Venlig hilsen

Bo Sandberg

Cheføkonom

Analyseafdelingen

Tlf. direkte: 72 16 01 42 · Mobil: 28 50 38 19

danskbyggeri

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.danskbyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Fra: Sune Fomsgaard [<mailto:SF@skm.dk>]

Sendt: 23. februar 2018 13:44

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; abf@abf-rep.dk; ae@ae.dk; Pote@atp.dk; bl@bl.dk; Margrethe Nørgaard; JP-Retssikkerhed; mail@dbmf.dk; info@cepos.dk; cevea@cevea.dk; politik@shareholders.dk; infoDB; info@danskenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; mail@danskfjernvarme.dk; dtr@taxi.dk; mail@danskeadvokater.dk; db@db-dk.dk; info@fondsmaeglerforeningen.dk; di@di.dk; dvca@dvca.dk; info@ejendomsforeningen.dk; ens@ens.dk; letbyrder@erst.dk; mail@finansdanmark.dk; post@finansogleasing.dk; Finanstilsynet@ftnet.dk; hoeringer@fbr.dk; mail@fdkv.dk; fdr@fdr.dk; fp@forsikringogpension.dk; fmf@fmf.dk; fsr@fsr.dk; mbl@fsr.dk; ibis@ibis.dk; mette@justitia-int.org; info@justitia-int.org; kontakt@kraka.org; info@lf.dk; Skatteankestyrelsen; sekretariatet@lopi.dk; hbr@ms.dk; skat@seges.dk; Jesper Kiholm Andersen

Cc: Karin Skov Nilausen; Lone Lau-Jensen

Emne: Høring af forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love

Hermed sendes forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner, hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energifgifter, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsfondes investeringer i fast ejendom, vedrørende tynd kapitalisering og bestemmelser i momsloven om momsfrigtagelse for selvstændige grupper, og justering af værneregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.)

Der vedlægges desuden et resumé, et høringsbrev og en høringsliste.

Skatteministeriet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslaget **senest fredag den 23. marts 2018.**

Høringssvar bedes sendt til lovgivningogoekonomi@skm.dk under henvisning til j.nr. 2017-1675.

Eventuelle spørgsmål vedrørende lovforslaget kan rettes til Karin Skov Nilausen, e-mail kns@skm.dk eller Sune Fomsgaard, e-mail sf@skm.dk.

Eventuelle spørgsmål vedr. lovforslagets del om hjemmel til godtgørelse af moms og godtgjorte energifgifter samt EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigtagelse for selvstændige grupper kan rettes til Lone Lau-Jensen, e-mail llj@skm.dk.

Med venlig hilsen

Sune Fomsgaard

Specialkonsulent

Selskab, Aktionær og Erhverv

Tel. +45 72 37 09 07

Mail SF@skm.dk

Skatteministeriet

Skatteministeriet/Ministry of Taxation
Nicolai Eigtvæds Gade 28
DK 1402 - København K

Mail skm@skm.dk

Web www.skm.dk

Skatteministeriet
Att.: Sune Fomsgaard
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

23. marts 2018

Lovforslag om fast driftssted m.m.

Dansk Erhverv har den 23. februar 2018 modtaget et lovforslag om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, m.m.) i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv vil gerne rose de overordnede intentioner med lovforslaget om at skabe klare og enkle regler for borgere og virksomheder. Når det er sagt, så må det imidlertid også bemærkes, at lovforslaget er en uskøn sammenblanding af mange emner, som ikke har meget med hinanden at gøre, hvilket gør det nærmest umuligt at gennemskue konsekvenserne af de mange ændringer. Lovkvalitetsmæssigt havde det derfor været at foretrække, at det var blevet delt op i flere bidder.

Specielle bemærkninger

Dansk Erhverv har bemærkninger til en lang række af lovforslagets enkeltelementer.

Justering af reglerne om fast driftssted

Dansk Erhverv skal bemærke, at det er vigtigt med stabile rammevilkår med en høj grad af forudsigelighed. Hvis danske virksomheders skal kunne tiltrække risikovillig kapital fra udenlandske investorer og dermed fastholde konkurrenceevnen overfor udlandet. I den kontekst er det godt, at man justerer reglerne for, hvornår der udøves erhvervsmæssig virksomhed med fast driftssted i Danmark således, at det sikres, at Danmark er et attraktivt land at investere i for udenlandske investorer.

Det fremhæves i bemærkningerne, at bestemmelsens formål er at sikre, at udenlandske investorerers passive investeringer ikke i sig selv anses for erhvervsudøvelse, der kan indebære fast driftssted her i landet. Det er kun "næringsvirksomheden" der skal udløse fast driftssted, hvilket ifølge bemærkningerne gælder, uanset om investeringerne er foretaget alene eller sammen med andre fysiske og juridiske personer ved anvendelse af en enhed, der er skattemæssigt transparent.

Den praktiske konsekvens af Skatteministeriets bemærkninger er herefter, at såfremt flere investorer i fællesskab via en skattemæssigt transparent enhed – fx via en kapital- eller venturefond –

vil hver enkelt deltager skulle vurderes individuelt i forhold til, om deres investering sker som led i næring, hvormed de vil få fast driftssted i Danmark.

Lovforslaget vil dermed ikke sikre, at ”udenlandske investorer, som investerer via transparente enheder såsom kommanditselskaber, ikke får fast driftssted i Danmark”, således som lovforslagets overordnede formål er tilkendegivet at være. Tværtimod vil man med lovforslaget opretholde den nuværende retsikkerhed, idet investeringer – via fx en kapitalfond eller venturefond – også i fremtiden kan udløse fast driftssted i Danmark, hvis fx en udenlandske investor i SKATs fortolkning kvalificerer sig som næringsdrivende efter det i praksis udviklede næringsbegreb. Formålet med lovforslaget var ellers at fjerne denne retsikkerhed.

Dansk Erhverv mener derfor ikke, at næringsbegrebet skal vurderes i forhold til hver enkelt bagvedliggende investor, men derimod i forhold til den danske virksomhed, som investeringen foregår i. Dermed vil man opnå den effekt, som er selve formålet med at justere reglerne om fast driftssted. Nemlig at skabe forudsigelige og gennemsigtige regler for udenlandske investorer, hvilket er nødvendigt, hvis man fra politisk side ønsker at hjælpe danske virksomheder med at tiltrække sig den adgang til risikovillig kapital, som er nødvendig, hvis man vil øge vækst og produktivitet.

Hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter

Dansk Erhverv kvitterer for, at der lægges op til, at der nu skabes hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter, således at der skabes momsmæssig neutralitet mellem at få varerne leveret afgiftsfrit og få energiafgifterne godtgjort. Dansk Erhverv er ligeledes positive overfor, at der med lovforslaget lægges op til en ligestilling af godtgørelse efter elpatronordningen og andre godtgørelser ved at lade bestemmelsen have virkning fra 1. november 2011.

Momsfritagelse for selvstændige grupper

Som en konsekvens af EU-domstolens afsigelse af tre domme, der ændrer helt grundlæggende på den hidtidige fortolkning og administration af bestemmelsen om momsfritagelse for selvstændige grupper, lægges der op til en ændring af bl.a. momslovens § 13, stk. 1, nr. 19.

Dansk Erhverv anerkender indledningsvist behovet for de foreslåede ændringer af lovgivningen, idet der er tale om en nødvendig ændring af dansk ret og praksis på baggrund af EU-domstolens afgørelser.

Dansk Erhverv er dog af den opfattelse, at bestemmelsens virkningstidspunkt bør afspejle, at en lang række selvstændige grupper har indrettet sig på den hidtil gældende praksis, ofte på baggrund af SKATs tilsagn om, at ordningen kunne anvendes i form af bindende svar.

Selvstændige grupper bør derfor have en længere periode til at indrette sig på den grundlæggende ændrede praksis. Vi bemærker i denne forbindelse, at EU-domstolen både i sag C-326/15 DNB Bank og sag C-605/15 Aviva udtaler, at efter fast retspraksis og af hensyn til de generelle retsprincipper, navnlig retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, kan direktivet og fortolkningen af dette ikke danne grundlag for at afvise selvstændige gruppers fritagelse.

Hvis ændringen af dansk praksis indføres med virkning fra 1. juli 2018, vil disse grupper de facto nægtes fritagelse med tilbagevirkende kraft, da disse grupper på baggrund af den hidtil gældende praksis har indrettet deres økonomi og forretningsgange m.v. på denne fritagelse. For en lang række af disse grupper modtages regningen for eventuelle udgifter i forbindelse med de leverede ydelser periodevis, og en række af de selvstændige grupper opkræver medlemmerne betaling årligt opgjort på baggrund af de faktiske udgifter og ressourcetræk. Hvis disse selvstændige grupper skal ændre momsprincip midt i en regnskabsperiode, vil dette de facto medføre, at de nægtes fritagelse med tilbagevirkende kraft.

Det vil således af retssikkerhedsmæssige årsager være ønskeligt, at de selvstændige grupper indrømmes længere tid til at indrette sig på den ændrede praksis, og som minimum indrømmes ret til at afslutte igangværende regnskabsperioder efter den hidtidige praksis.

Såfremt ikrafttrædelsestidspunktet for denne praksisændring fastholdes, bør der tages aktivt stilling til, at de selvstændige grupper får mulighed for at medtage alle omkostninger og ydelser, der er leveret frem til 1. juli 2018, og efter denne dato kan opkræve medlemmerne den andel, der nøjagtigt svarer til medlemmets ressourcetræk uden moms.

Lovforslagets § 9, nr. 3, 5 og 9 – ændringer i personskatteloven

Formålet med denne del af lovforslaget er at tilpasse lovgivningen således, at der opnås skattemæssig neutralitet i forhold til formidlingsprovision videregivet til en kunde (investor).

Lovforslagets § 9, nr. 3, henviser blandt andet til lov om finansiel virksomhed § 46 b og synes derfor for så vidt angår blandt andet pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber at begrænse den skattemæssige neutralitet til de tilfælde, hvor provisionen specifikt videregives i medfør af § 46 b.

Dansk Erhverv mener, at det enten i lovtekst eller bemærkninger skal præciseres, at anvendelsesområdet for lovforslagets § 9, nr. 3, og dermed den skattemæssige neutralitet også skal gælde følgende:

- Videregivelse af provision i medfør af kapitel 3 i bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger.
- Videregivelse af provision ud fra en kommerciel beslutning omkring kundeforholdet.

Lovforslagets §§ 11 og 12 – ændringer i skatteindberetningsloven og skattekontrolloven

Lovforslagets §§ 11 og 12 pålægger pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. at indberette oplysninger om videregivet formidlingsprovision til skattemyndighederne.

Mens penge- og realkreditinstitutter i dag allerede indberetter oplysninger om deres kunder til skattemyndighederne, vil lovforslaget – i dets nuværende form – pålægge langt de fleste fondsmæglerselskaber en ny selvstændig indberetningspligt. Det er kun 2 af ca. 40 danske fondsmæglerselskaber, der i dag har tilladelse til at opbevare kundernes midler og dermed indberetter oplysninger om kunderne.

Indberetningspligten for fondsmæglerselskaberne vil således ikke blot medføre indberetning om ”endnu en oplysning”, men derimod en særskilt ny indberetning for fondsmæglerselskaber til skattemyndighederne.

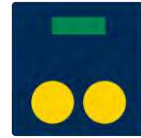
Fondsmæglerselskaber er små og mellemstore virksomheder med begrænsede ressourcer til administrative opgaver. Den særskilte indberetningspligt vil derfor, særligt hvis indberetningen skal ske via en systemløsning uden mulighed for brug af papirblanketter eller et web-interface hos SKAT, være en uforholdsmæssig stor byrde for disse selskaber.

Dansk Erhverv foreslår på denne baggrund, at lovforslaget tilpasses, således at fondsmæglerselskaber, der ikke opbevarer kundernes midler, ikke bliver forpligtet til at indberette oplysninger. I stedet bør disse fondsmæglerselskaber forpligtes til at give kundernes pengeinstitutter de nødvendige oplysninger til brug for pengeinstitutternes indberetning.

Dansk Erhverv har ikke umiddelbart bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef

Dansk Taxi Råd

Skatteministeriet

lovgivningoekonomi@skat.dk

J.nr. 2017-1675

København, den 23. marts 2018

Høring vedr. bestemmelser i momsloven om momsfritagelse for selvstændige grupper

Dansk Taxi Råd skal hermed fremkomme med vores bemærkninger vedr. ændring af momslovens § 13, stk. 1, nr. 19.

Dansk Taxi Råds medlemmer har hidtil efter gældende momsregler dannet momsfrie fællesskaber til modtagelse og formidling af taxikørsel, idet taxivognmænd er tilsluttet et bestillingskontor, hvorfra håndtering af taxikørsel sker. Gennemføres ændringen af momslovens § 13, stk. 1, nr. 19 vil det medføre, at omkostningen til at drive en taxicentral vil stige. Den øgede omkostning kan medføre, at taxipriserne stiger, idet udgiften vil blive væltet over på forbrugeren.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget s. 76, at sygetransport udført med tilladelse givet af en kommune/Taxinævnet i Region Hovedstaden fortsat vil kunne drives som en momsgruppe med momsfritagelse. Det giver anledning til to bemærkninger: Den siddende sygetransport udbydes af regionerne, hvor virksomheder med tilladelse til taxikørsel og virksomheder med tilladelse til sygetransport, er i konkurrence om den pågældende kørsel. En momsfritagelse for virksomheder med sygetransport, men ikke for taxi vil medføre en konkurrenceforvriddning i forhold til konkurrencen om den siddende patienttransport. Derfor bør reglerne i momsloven være ens for begge typer virksomheder. Derudover skal det bemærkes, at taxiloven er ændret pr. 1. januar 2018, hvor tilladelse til sygetransport er afskaffet og afløst af tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring. Tilladelse til sygetransport vil således bortfalde, når gyldighedsperioden udløber og sygetransportkørsel vil fremover blive udført af tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring. Det fremgår ikke af lovforslaget, hvorvidt virksomheder, der helt eller delvis udfører sygetransport beroende på tilladelser til erhvervsmæssig personbefordring, fremover også vil være omfattet af momsfritagelsen. Vi mangler således en stillingtagen hertil.

Giver nærværende anledning til spørgsmål, er Skatteministeriet naturligvis velkommen til at rette henvendelse til undertegnede.

Med venlig hilsen

Dansk Taxi Råd

Trine Wollenberg

direktør

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E-mail: lovgivningoekonomi@skm.dk

27. marts 2018

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D 2018 013021

Vedr. høring over udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner, hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsfondes investeringer i fast ejendom, vedrørende tynd kapitalisering og bestemmelser i momsloven om momsfrigørelse for selvstændige grupper, og justering af værnsregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.) (j.nr. 2017-1675)

Skatteministeriet har den 26. februar 2018 sendt udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner, hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsfondes investeringer i fast ejendom, vedrørende tynd kapitalisering og bestemmelser i momsloven om momsfrigørelse for selvstændige grupper, og justering af værnsregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.) i høring.

Udkastet har været behandlet i Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg.

Danske Advokater har nedenstående bemærkninger til udkastet.

1. Justering af reglerne om fast driftssted – erhvervsmæssig virksomhed (udkastets § 1, nr. 3 og § 4, nr. 6)

Der lægges med udkastet op til, at det i selskabsskatteloven og kildeskatteloven præciseres, at virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kun anses for udøvelse af erhverv i relation til fast driftssted, når der foreligger næringsvirksomhed, jf. forslaget til et nyt stk. 7 i selskabsskattelovens § 2, og nyt stk. 11 i kildeskatteloven § 2.

Der lægges samtidig op til at indføre en værnsregel i 2. pkt., hvorefter 1. pkt. ikke finder anvendelse, såfremt den udenlandske investor er koncernforbundet efter ligningslovens § 2 med en fysisk eller juridisk person, som udøver erhvervsvirksomhed, der står i forbindelse med den i 1. pkt. omhandlede virksomhed i Danmark.

Forslag til § 2, stk. 7, 1. pkt., i selskabsskatteloven

Spørgsmålet om, hvornår der foreligger næring, er ikke reguleret i den foreslåede bestemmelse. Spørgsmålet vil derfor skulle afklares på anden vis.

Det følger af de specielle bemærkninger til udkastets § 1, nr. 3, at forslaget har til hensigt at sikre, at passive investeringer fremover ikke i sig selv skal anses for erhvervsudøvelse, der kan indebære fast driftssted for investoren her i landet. Formålet med bestemmelsen er således at sikre, at udenlandske investorers deltagelse i transparente selskaber ikke fremadrettet kommer til at medføre dansk fast driftssted i et større omfang, end det har været tilfældet hidtil.

Det fremgår samme sted i de specielle bemærkninger, at vurderingen af, hvorvidt der foreligger næring, vil skulle afgøres efter almindelige principper for fastlæggelsen af det skatteretlige næringsbegreb, om investeringer sker som led i næring.

På baggrund af ovenstående anmoder Danske Advokater om, at Skatteministeriet bekræfter, at den relevante vurdering af, hvornår der foreligger næring, skal foretages i overensstemmelse med definitionerne af og praksis for "handelsnærings"-begrebet i aktieavancebeskatningslovens § 17 og kursgevinstlovens § 13.

Forslag til § 2, stk. 7, 2. pkt., i selskabsskatteloven

Danske kapital- og infrastrukturfonde er oftest struktureret som danske kommanditselskaber. Efter ligningslovens § 2, stk. 1, sidste pkt., vil investorerne i sådanne kapital- og infrastrukturfonde derfor være koncernforbundne med de selskaber, som de investerer i, hvis kommanditselskabet har kontrol med disse selskaber. Det er derfor efter Danske Advokaters opfattelse uhensigtsmæssigt, at værnsreglen i 2. pkt. henviser til ligningslovens § 2.

Danske Advokater finder, at henvisningen til ligningslovens § 2 vil skabe en unødvendig fortolkningsusikkerhed, der kan medføre, at reglen i praksis bliver uanvendelig, medmindre Skatteministeriet angiver nogle klare retningslinjer for, hvordan henvisningen til ligningslovens § 2 skal fortolkes i relation til bestemmelsen.

Danske Advokater anmoder derfor Skatteministeriet om at præcisere, at det er uden betydning for vurderingen af en udenlandsk investors udøvelse af erhverv i Danmark, at den udenlandske investor efter ligningslovens § 2 er koncernforbundet med et selskab ejet af kapital- eller infrastrukturfonden, hvori den udenlandske investor investerer, uanset hvilken aktivitet det pågældende selskab har, når blot den ikke direkte kan henføres til investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter.

Danske Advokater anmoder endvidere Skatteministeriet om at bekræfte, at investorerne i en kapital- eller infrastrukturfond ikke indbyrdes er koncernforbundne, hvorfor det ikke har betydning for vurderingen af udøvelse af

erhverv for de andre investorer i kapital- eller infrastrukturfonden, at en anden investor i fonden, har et fast driftssted i Danmark.

Endelig anmoder Danske Advokater Skatteministeriet om at bekræfte, at en udenlandsk ikke-næringsdrivende investor med et dansk datterselskab eller et dansk fast driftssted ikke anses for at udøve erhverv i Danmark, hvis beslutningen om at investere i en dansk kapitalfond eller infrastrukturfond er foretaget af det udenlandske moderselskab/hovedselskab, og uden at det danske datterselskab/faste driftssted har været involveret i beslutningen.

CFC-beskatning

Følgende anføres i pkt. 2.1.2 i udkastets almindelige bemærkninger:

»Den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, litra a, vil kunne føre til, at indkomst fra investeringsaktiviteter, som hidtil kunne anses for at vedrøre et udenlandsk fast driftssted, fremover vil blive anset for omfattet af skattepligten for fuldt skattepligtige selskaber m.v. Positiv indkomst fra disse aktiviteter vil dog i forvejen skulle CFC-beskattes i Danmark. Denne ændring medfører derfor ikke en øget beskatning.« (vores understregning)

Indledningsvis bemærkes, at det må være en fejl, at der står "den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, litra a", idet der i udkastet ikke lægges op til at foretage en ændring af § 2, stk. 1, litra a. Det bør på den baggrund præciseres, at der foretages en ændring af § 2, stk. 7, hvilket medfører en ændring i rækkevidden af § 2, stk. 1, litra a.

Efter Danske Advokaters opfattelse kan der være tvivlsomt, om udsagnet om, at ændringen ikke medfører en øget beskatning, er korrekt i alle situationer.

Det er efter den gældende bestemmelse i selskabsskatteloven § 32, stk. 1, bl.a. en betingelse for CFC-beskatning, at (i) datterselskabets CFC-indkomst, i indkomståret udgør mere end 50 pct. af datterselskabets samlede skattepligtige indkomst, og (ii) datterselskabets finansielle aktiver gennemsnitligt i indkomståret udgør mere end 10 pct. af selskabets samlede aktiver.

Reglen i selskabsskatteloven § 32 finder tilsvarende for udenlandske faste driftssteder, jf. selskabsskatteloven § 8, stk. 2, 4. pkt.

Der er således ikke efter gældende ret hjemmel til at beskatte indkomst i udenlandske faste driftssteder, hvis de to ovennævnte betingelser ikke er opfyldt.

Hvis der i et udenlandsk fast driftssted er CFC-indkomst, der har karakter af næringsindkomst, og denne CFC-indkomst udgør 50 pct. eller mindre af det faste driftssteds samlede skattepligtige indkomst, synes ændringen at føre til beskatning af det danske selskab, der har det faste driftssted, selvom betingelserne for beskatning af CFC-indkomst ikke er opfyldt.

Den nye bestemmelse synes derfor, i tilfælde, hvor de ovennævnte to betingelser for CFC-beskatning ikke er opfyldt – og det udenlandske faste driftssted således efter gældende ret ikke er omfattet af CFC-beskatning – at føre til, at indkomst fra

udenlandske faste driftssteder, der ikke tidligere var genstand for dansk skattepligt, nu bliver skattepligtige i Danmark.

Skatteministeriet anmodes på denne baggrund om at tilkendegive, hvorvidt ministeriet er enig i, at der i visse situationer vil kunne ske en forøgelse af skattebyrden for danske selskaber med udenlandske faste driftssteder, og om dette er en tilsigtet konsekvens med lovforslaget.

2. Udvidelse af værnsregel om omgåelse af udbyttebeskatning (udkastets § 1, nr. 5 og 6, § 3, nr. 1, samt § 4, nr. 3 og 4)

I pkt. 2.9.1 i udkastets almindelige bemærkninger synes Skatteministeriet at lægge til grund, at Højesteret i dommen gengivet i SKM 2016.16 HR (Færø-dommen) har introdukeret en "praksisskabt omgåelsesklausul". Danske Advokater er ikke enige i denne fortolkning af Færø-dommen. Der gælder efter Danske Advokaters opfattelse ikke i dansk skatteret en praksisskabt omgåelsesklausul, og SKM 2016.16 HR kan ikke tages til indtægt for, at der gælder en sådan omgåelsesklausul.

SKM 2016.16 HR

Højesterets dom i SKM 2016.16 HR drejede sig om færøske retsforhold, hvor udbyttereglerne er kendetegnet ved at være langt mindre detaljerede end det danske meget detaljerede regelsæt for beskatning af udbytteudlodninger.

Sagen angik en række Færøske aktionærer, som solgte aktierne i et af dem 100 procent ejet selskab til et nyoprettet holdingselskab. Formål med salget var at undgå beskatning af udbytte ved i stedet at afstå aktierne til holdingselskabet skattefrit mod kontantvederlag (DKK 55 mio.) og et gældsbevis (DKK 97,5 mio.). De to selskaber blev efterfølgende fusioneret, og lånet blev efter fusionen indfriet af det fortsættende selskab.

Højesteret fandt efter en helhedsvurdering af omstændighederne i sagen, at de beløb, aktionærerne havde modtaget, ikke skulle bedømmes som en skattefri afståelsesavance, men skattemæssigt skulle anses for udbytte.

At Højesterets afgørelse i Færø-dommen alene omfatter situationer, hvor der efter en konkret vurdering er tale om at omgå de gældende skatteregler, fremgår direkte af Højesterets begrundelse, hvor Højesteret bl.a. anfører følgende:

»Højesteret finder under de foreliggende omstændigheder, at etableringen af P/f Y og overdragelsen af aktierne hertil ikke havde nogen forretningsmæssig begrundelse. Formålet med disse transaktioner må derimod anses at have været at tilvejebringe en ordning, hvorefter de midler, der var opsparet i P/f X, kunne overføres til aktionærerne uden udbyttebeskatning efter kapitalgevinstskattelovens § 9, stk. 1. Dette understøttes af fusionen i 2006 mellem P/f Y og P/f X, som blev begrundet med, at det var u hensigtsmæssigt, at aktionærerne ejede et holdingselskab (P/f Y), som ejede et andet holdingselskab (P/f X). Fusionen indebærer som nævnt, at P/f Y ophørte med at eksistere, og at aktionærerne på ny ejede samme andel i P/f X som tidligere, men til forskel fra tidligere havde P/f X

nu overtaget P/f Y's forpligtelser, herunder til at betale resten af beløbet på de 152,5 mio. kr. til aktionærerne.

*På den anførte baggrund finder Højesteret efter en helhedsvurdering, at det beløb på i alt 152,5 mio. kr., der tilkom aktionærerne, ikke skal bedømmes som en skattefri afståelsesavance, men skattemæssigt skal anses for udbytte, jf. kapitalgevinstskattelovens § 9, stk. 1, jf. § 1, stk. 2.«
(vores understregning)*

Som det fremgår af ovennævnte citat, har Højesteret ved fortolkningen af den relevante færøske lovbestemmelse foretaget en meget konkret vurdering af de foretagne dispositioner, på hvilken baggrund Højesteret bl.a. har inddraget den omstændighed, at de pågældende aktionærer ikke har kunnet påvise nogen forretningsmæssig begrundelse for dispositionerne. Endvidere drejede sagen sig som nævnt om færøske retsforhold, hvor udbyttereglerne er kendetegnet ved at være meget enkle og uden værnsregler i modsætning til den danske meget omfattende regelregulering af udbyttebetalinger.

Det er på den baggrund Danske Advokaters opfattelse, at Højesterets afgørelse i Færø-dommen ikke kan tages til indtægt for eksistensen af en "praksisskabt omgåelsesklausul". Dommen lægger sig blot i den lange række af domme, som viser, at domstolene ved lovfortolkning inddrager "omgåelseshensyn" som en af mange faktorer i lovfortolkningen, og at domstolene tillægger sagens økonomiske realitet betydning. Dette er imidlertid ikke udtryk for, at der eksisterer en "praksisskabt omgåelsesklausul", der kan anvendes som selvstændig hjemmel. Dette er der ikke støtte for i dommen eller andre steder, jf. også Aage Michelsen m.fl., Lærebog om indkomstskat (17. udg.), side 135 ff. Danske Advokater finder derfor, at omtalen af Færø-dommen bør udgå af de almindelige bemærkninger, eller at henvisningen til "praksisskabt omgåelsesklausul" bør udgå.

Den foreslåede ændring af § 2D

Med udkastets § 1, nr. 5, lægges der op til at udvide anvendelsesområdet for selskabsskattelovens § 2 D, således at denne også finder anvendelse, hvor det ikke kun er overdrageren, der ejer aktier i køber eller et koncernforbundet selskab, bortset fra det solgte selskab, men også hvor det er "fysiske eller juridiske personer, hvormed overdrageren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2", som ejer aktier i køber eller et koncernforbundet selskab, bortset fra det solgte selskab.

Der lægges op til at foretage en tilsvarende udvidelse af selskabsskattelovens § 2 D, stk. 4, fusionsskattelovens § 9 og kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6.

I de specielle bemærkninger til udkastets § 1, nr. 5 og 6 er udvidelsen begrundet med, at det i praksis er konstateret, at selskabsskattelovens § 2 D er søgt omgået på den måde, at det ikke er overdrageren selv, der beholder eller generhverver aktierne, men derimod et koncernforbundet selskab eller bagvedliggende fysiske personer (aktionærer).

Det fremgår endvidere, at det afgørende er, om det reelt er et led i den samlede transaktion, at ejerskabet til det overtagne selskab direkte eller indirekte bevares. Det vil derfor ikke udløse beskatning som udbytte efter bestemmelsen, hvis

overdrageren – et koncernforbundet selskab eller en fysisk person med nær tilknytning til det overdragende selskab – på et senere tidspunkt og uafhængigt af den oprindelige aktieoverdragelse opnår et direkte eller indirekte ejerskab til aktierne i det overdragne selskab.

Forslaget kan efter Danske Advokaters opfattelse medføre en utilsigtet retstilstand, hvilket kan illustreres med følgende eksempel.

Et dansk holdingselskab, der ejer et succesfuldt datterselskab, har investeret via en kapitalfond organiseret som et kommanditselskab. Det danske holdingselskab ejer mindre end 10% af kapitalfonden. Kapitalfonden ønsker nu at sælge et af de 100% ejede porteføljeselskaber, og det danske holdingselskabs datterselskab er potentiel køber, idet kapitalfondens porteføljeselskab passer ind i datterselskabets strategi. Køber datterselskabet porteføljeselskabet af kapitalfonden, bliver det danske holdingselskab udbyttebeskattet.

Danske Advokater anmoder Skatteministeriet om at genoverveje forslaget på dette punkt.

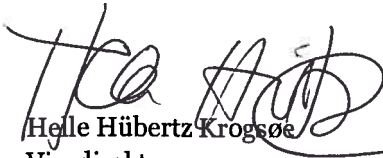
Der kan stilles spørgsmål ved nødvendigheden af, at bestemmelsen udvides til også at omfatte fysiske personer, der geninvesterer, umiddelbart efter at samme persons holdingselskab har solgt aktierne. En sådan fysisk person geninvesterer fra beskattede midler, og der synes således ikke at være et behov for at have en værnsregel i relation til fysiske personers geninvestering.

Det bør endvidere afklares, om følgende transaktion er omfattet af den nye formulering af selskabsskattelovens § 2 D.

En far og søn ejer aktier i familievirksomheden via hvert deres personligt ejede holdingselskab. De ejer hver mindre end 10%, da de tidligere har solgt majoriteten til en industriel køber. Faren ønsker nu at sælge aktierne i familievirksomheden, hvorfor farens holdingselskab sælger aktierne.

Det er efter Danske Advokaters opfattelse uklart, om farens holdingselskabs aktiesalg er en udbytteudlodning, idet det er uklart, hvordan "bortset fra i det solgte selskab" skal fortolkes i ovennævnte eksempel.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe

Vicedirektør

hkh@danskeadvokater.dk

Christian Bachmann

formand for Danmarks Skatteadvokater

chb@bachmann-partners.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

lovgivningoekonomi@skm.dk

Skatteministeriets j.nr. 2017-1675

Dato: 23. marts 2018

Høring af forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love

Med brev af 23. februar 2018 har Skatteministeriet sendt forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love i høring.

Af særlig interesse for Fondsmæglerforeningen indeholder forslaget regler om:

- Hvordan videregivelse af formidlingsprovision skal beskattes hos kunder
- En pligt for pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. til at indberette oplysninger om formidlingsprovision, som videregives til kunderne

På disse punkter er Fondsmæglerforeningen af den klare opfattelse, at lovforslaget bør tilpasses.

Lovforslaget tager således ikke højde for den måde, hvorved formidlingsprovision rent faktisk videregives til kunder, ligesom de foreslåede regler om indberetningspligt pålægger fondsmæglerselskaber, som i Danmark er små og mellemstore virksomheder, væsentlige administrative byrder ved at indføre en indberetningspligt for selskaberne, som ellers relativt omkostningsfrit kunne løses af bankerne.

Endelig indeholder høringssvaret bemærkninger vedrørende ikrafttrædelse.

Bemærkninger til ændring af personskatteloven – forslagets § 9

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er formålet med § 9, nr. 3, 5 og 9, at ændre retsstillingen, så kunder, der har investeret i investeringsinstitutter, opnår skattemæssig neutralitet i forhold til provisioner, som videregives til kunden fra distributører for de investeringsinstitutter, som kunden har investeret i. Formuleringen

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København K
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

af de nye bestemmelser i personskatteloven henviser specifikt til beløb omfattet af § 46 b i lov om finansiel virksomhed og synes dermed at begrænse de tilfælde, hvor provision videregivet til kunder skattemæssig kan sidestilles med afkast i investeringsinstituttet.

De foreslåede regler bør efter Fondsmæglerforeningens opfattelse ikke begrænses til beløb omfattet af § 46 b i lov om finansiel virksomhed, men derimod gælder alle tilfælde, hvor et pengeinstitut, fondsmæglerselskab m.fl. videregiver modtaget provision til sine kunder.

Der er særligt to tilfælde, hvor formuleringen i lovforslaget efter Fondsmæglerforeningens opfattelse giver anledning til tvivl om, hvordan en distributørs videregivelse af provision til en kunde skal beskattes, eller som helt afskærer kunden fra at opnå skattemæssig neutralitet.

Det første tilfælde vedrører provision, som videregives til kunder af en distributør, der hverken yder uafhængig rådgivning eller skønsmæssig porteføljepleje, og som ikke anser provisionen for at stå mål med den service, som distributøren har ydet til kunderne.

§ 46 b i lov om finansiel virksomhed indeholder et forbud for pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. mod at modtage og beholde provision fra tredjemand, i det omfang provisionen er modtaget som følge af investeringer fra kunder, som pengeinstituttet/fondsmæglerselskabet yder uafhængig rådgivning til eller udfører skønsmæssig porteføljepleje for.

§ 46 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indeholder en hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler på området. Denne bemyndigelse blev udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 738 af 13. juni 2017, som efterfølgende er erstattet af bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger.

Bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger indeholder i kapitel 2 en uddybning af forbuddet. Herudover indeholder bekendtgørelsen i kapitel 3 regler om, i hvilke tilfælde pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl., som yder såkaldt ikke-uafhængig rådgivning og andre investeringsservices (bortset fra skønsmæssig porteføljepleje), må modtage og beholde provisioner fra tredjemand. Som følge af reglerne i kapitel 3 kan der opstå tilfælde, hvor pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. vil videregive hele eller en del af den provision, man har modtaget som distributør, til trods for, at distributøren ikke yder uafhængig rådgivning eller skønsmæssig porteføljepleje.

Bestemmelserne i kapital 3 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger er en videreudvikling af reglerne i bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel (investorbeskyttelsesbekendtgørelsen), som

regulerede muligheden for pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. til at modtage præmiering fra investeringsinstitutter frem til og med den 2. januar 2018.

Præmieringsreglerne i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen var udstedt med hjemmel i § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som indeholder en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om god skik for finansielle virksomheder. Bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger er udstedt i medfør af både § 43, stk. 2, og den i lovforslaget nævnte bestemmelse i § 46 b, begge i lov om finansiel virksomhed.

Videregivelse af provision i henhold til kapitel 3 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger er således næppe en videregivelse omfattet af § 46 b i lov om finansiel virksomhed. Som en følge heraf synes det derfor ikke fuldstændigt klart, om lovforslaget – foruden at regulere hvordan provision omfattet af kapitel 2 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger til kunderne skal beskattes – også regulerer, hvordan provision, der er omfattet af kapitel 3 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger til kunder, skal beskattes.

Det andet tilfælde, hvor lovforslaget afskærer kunder, som modtager provision videregivet af en distributør fra at opnå skattemæssig neutralitet, er i situationer, hvor et pengeinstitut, fondsmæglerselskab m.fl. vælger at videregive hele eller dele af den provision, man modtager som distributør til sine kunder.

En sådan videregivelse behøver ikke følge af at lovkrav, men kan blot være resultatet af en kommerciel beslutning. Formuleringen af lovforslaget medfører, at videregivelse af provision til kunder i sådanne tilfælde ikke vil blive omfattet af de nye bestemmelser i personskatteloven og dermed vil skulle beskattes ud fra de almindelig skatteretlige principper.

Det er Fondsmæglerforeningens opfattelse, at der ikke er grundlag for skattemæssigt at behandle provision videregivet i henhold til kapital 2 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger (og dermed § 46 b i lov om finansiel virksomhed) anderledes end provision videregivet i henhold til samme bekendtgørelses kapital 3 eller som følge af en kommerciel beslutning.

Vedtages lovforslaget i sin nuværende udformning, vil det medføre en forskelsbehandling, som ikke synes hensigtsmæssig, eftersom et fondsmæglerselskab, der yder ikke-uafhængig rådgivning, men som videregiver provision uden at være forpligtet hertil, vil stå svagere i konkurrencen med et fondsmæglerselskab, der yder uafhængig rådgivning og dermed ikke må modtage og beholde provision.

Forskelsbehandlingen kan eksemplificeres ved, at såfremt begge fondsmæglerselskaber yder samme rådgivning, modtager samme provision fra det investeringsinstitut, som de anbefaler kunderne at investere i, og videregiver begge fondsmæglerselskaber den

modtagne provision til kunden, vil kunderne i fondsmæglerselskabet, som yder uafhængig rådgivning, opnå et højere afkast efter skat end kunderne i fondsmæglerselskabet, som yder ikke-uafhængig rådgivning.

Bemærkninger til ændring af skatteindberetningsloven og skattekontrolloven – forslagets § 11 og 12

Fondsmæglerselskaber skal have særskilt tilladelse til at opbevare kunders midler, hvilket kun 2 af 43 danske fondsmæglerselskaber i dag har. Det betyder, at fondsmæglerselskaber i langt de fleste tilfælde forvalter kundernes midler ved at have fuldmagt til kundens konto og depot hos et pengeinstitut. Oplysninger om fx renter eller udbytter, som tilgår en kundes konto/depot som følge af fondsmæglerselskabets rådgivning til kunden eller skønsmæssige porteføljepleje for kunden, indberettes derfor af kundens pengeinstitut til SKAT og ikke af fondsmæglerselskabet (i hvert fald ikke de fondsmæglerselskaber, som ikke har tilladelse til at opbevare kundemidler).

En pligt for fondsmæglerselskaber til at indberette eventuel provision videregivet til kunderne vil som en følge heraf ikke blot være endnu en oplysning, der skal indberettes eller endnu et felt, der skal udfyldes, men derimod en ny særskilt indberetning for fondsmæglerselskaber til SKAT.

Indberetningspligten i lovforslaget er således ekstra byrdefuldt for Fondsmæglerforeningens medlemmer set i forhold til den påvirkning, indberetningspligterne i lovforslaget må formodes at få på pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som allerede indberetter en lang række oplysninger om kunder og disses økonomiske forhold til SKAT.

Ydermere er mange af Fondsmæglerforeningens medlemmer mindre virksomheder målt på antal medarbejdere med begrænsede ressourcer til administrative opgaver, som ikke har noget samarbejde om udvikling og tilpasning af fælles it-løsninger. Som en følge heraf vil et krav om indberetning til SKAT – særligt hvis indberetningen skal foretages via en systemløsning uden mulighed for indberetning via papirblanketter eller indtastning af oplysninger via et web-interface – være en uforholdsmæssig stor byrde sammenlignet med byrden for pengeinstitutter.

Det synes derfor helt ude af trit med de reelle konsekvenser for fondsmæglerselskaber, når det i lovforslagets afsnit 6.2 angives, at ”Forslaget om indberetning af de videregivne formidlingsprovisioner betyder en mindre omstillingsbyrde for de indberetningspligtige og meget begrænsede løbende byrder”.

Fondsmæglerforeningen skal derfor opfordre til, at lovforslaget ændres, således at fondsmæglerselskaber, der ikke opbevarer midler for kunder, ikke bliver forpligtet til at indberette oplysninger til SKAT, men derimod alene bliver forpligtet til at give kundens pengeinstitut de nødvendige oplysninger i forbindelse med videregivelse af

provisionen.

Bemærkninger til ændringslovens ikrafttræden – forslagets § 13

Det fremgår af lovforslagets § 13, stk. 8, at reglerne, der skal sikre skattemæssig neutralitet for kunder mellem udbytte i investeringsinstitutter og provision videregivet af distributøren til kunden, vil få virkning fra det tidspunkt, hvor § 46 b i lov om finansiel virksomhed trådte i kraft (dvs. 1. juli 2017).

Forudsat at Fondsmæglerforeningens bemærkninger ovenfor til lovforslagets § 9 tages til efterretning, vil Fondsmæglerforeningen tilråde, at ikrafttrædelsen af lovforslagets § 9, nr. 3 og 9, ændres til den 12. juni 2014, som var det tidspunkt hvor EU-direktivet MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/65), som danner grundlaget for de ændrede regler om provisionsbetalinger, blev offentliggjort i EU-tidende. Baggrunden for Fondsmæglerforeningens forslag om at udstrække reglernes anvendelse tilbage i tid er, at der er eksempler på pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl., der som følge af MiFID II valgte at videregive provision til kunder allerede før 1. juli 2017.

Alternativt vil Fondsmæglerforeningen foreslå, at ikrafttrædelsen ændres til den 30. marts 2016, som var det tidspunkt, hvor lovændringen, der indførte § 46 b i lov om finansiel virksomhed blev fremsat i Folketinget.

Med venlig hilsen

Marianne Settnes
Bestyrelsesformand

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendes pr. e-mail:
lovgivningoekonomi@skm.dk

Lovudkast om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love

Ved brev af 23. februar 2018 har Skatteministeriet sendt ovennævnte udkast til lovforslag i høring, jf. j.nr. 2017-1675.

Lovforslaget tilsigter med en række elementer, at skabe klare og enkle regler med henblik på, at virksomhederne og borgerne ikke pålægges uhensigtsmæssige eller utilsigtede økonomiske eller administrative byrder.

I lovudkastet foreslås som et element en justering af reglerne for, hvornår der udøves erhvervs-mæssig virksomhed med fast driftssted i Danmark. Justering skal sikre, at Danmark er attraktivt at investere i for udenlandske investorer, således at danske virksomheder kan rejse den nødvendige kapital og dermed fastholde konkurrenceevnen over for udlandet.

DI kvitterer for det overordnede sigte med lovforslaget.

Sammen med andre erhvervsorganisationer har DI været i en forudgående dialog med Skatteministeriet om forslaget vedrørende udenlandske investeringer. DI er bekendt med, at nogle af disse organisationer har en række tekniske bemærkninger til lovudkastet og DI henviser til disse.

For DI er det centralt, at det overordnede formål med lovforslaget ikke undermineres af unødvendige detailregler.

Udgangspunktet for lovforslaget er at følge regler kendt fra andre lande, der kan anses for en international standard. Det er vigtigt, at det også gælder eventuelle værneregler. Danske særregler, som vil stå i vejen for udenlandske investeringer, bør så vidt muligt undgås. Særregler medfører retsikkerhed og øgede administrative omkostninger for udenlandske investeringer.

Det er vigtigt, at reglerne ses i sammenhæng med blandt andet Regeringens Strategi for Danmarks digitale vækst, herunder målet om at styrke virksomheder, der igennem moderne teknologi og innovation udbyder finansielle services ("fintech").

Eventuelle danske særregler vil generelt ikke føre til højere skattebetalinger i Danmark, men afholde udenlandske investorer fra at investere i Danmark.

De øvrige elementer i lovudkastet vedrørende andre emner giver ikke DI anledning til særlige bemærkninger.

Med venlig hilsen

Sune Hein Bertelsen
Seniorchefkonsulent, advokat

Høringssvar

23. marts 2018

Høringssvar vedr. Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder)

Skatteministeriet har den 23. februar 2018 sendt Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love i høring. Høringsfristen er angivet til den 23. marts 2018 og har bl.a. til formål at justere reglerne for, hvornår der udøves erhvervsmæssig virksomhed med fast driftssted i Danmark med henblik på at sikre, at Danmark er attraktivt at investere i for udenlandske investorer.

1. DVCAs overordnede bemærkninger

Indledningsvis vil DVCA takke Skatteministeriet for at få sendt lovforslaget i høring og samtidig rose de overordnede intentioner med forslaget: At skabe klare og enkle regler, så virksomheder og borgere ikke pålægges uhensigtsmæssige eller utilsigtede økonomiske eller administrative byrder. For DVCA er det således vigtigt at pointere, at stabile rammevilkår med en høj grad af forudsigelighed er af afgørende betydning i forhold til danske virksomheders mulighed for at kunne tiltrække sig risikovillig kapital fra udenlandske investorer og dermed fastholde konkurrenceevnen overfor udlandet.

I den kontekst finder vi det positivt, at man med dette lovforslag vil justere reglerne for, hvornår der udøves erhvervsmæssig virksomhed med fast driftssted i Danmark således, at det sikres, at Danmark er et attraktivt land at investere i for udenlandske investorer. På dette grundlag hilser DVCA lovforslaget velkomment, men vil samtidig benytte lejligheden til at kommentere på den del af lovforslaget, der vedrører justering af reglerne om fast driftssted, da det ønskede formål med lovforslaget ikke ses at blive tilgodeset således, som lovforslagets § 1, nr. 3 er formuleret.

2. Kommentarer til forslagens § 1, nr. 3 vedr. justering af reglerne om fast driftssted - erhvervsmæssig virksomhed:

Efter gældende ret er udenlandske selskaber og foreninger mv. begrænset skattepligtige til Danmark, hvis de udøver erhverv med fast driftssted her i landet.

Begrebet fast driftssted er ikke defineret i lovgivningen, men skal efter praksis fortolkes i overensstemmelse med OECD's modeloverenskomst (artikel 5 og 7), hvorefter en stat kun kan beskatte et ikke-hjemmehørende foretagendes fortjeneste, såfremt foretagendet driver *erhvervsvirksomhed* i kildestaten gennem et dér beliggende fast driftssted.

Heller ikke begrebet *erhvervsvirksomhed* er nærmere defineret – hverken i dansk skatteret eller i OECD's modeloverenskomst – hvilket i praksis gør fortolkningen af "fast driftssted" til en kompliceret øvelse. Ikke kun for de virksomheder, for hvem det er af afgørende betydning at kunne tiltrække udenlandske investorer. Også SKAT har gennem årene udviklet en svingende og uforudsigelig fortolkning af regelsættet, hvilket kompliceres yderligere af, at det til tider har krævet en årelang proces at få et bindende svar på området.

Retssikkerhedsmæssigt er det derfor positivt, at man med lovforslaget vil fjerne den retsusikkerhed og kompleksitet, som de nugældende regler giver anledning til og at man med lovforslaget vil sikre, at "udenlandske investorer, som investerer via transparente enheder såsom kommanditselskaber, ikke får fast driftssted i Danmark". Som lovforslaget er formuleret, vil man imidlertid ikke i praksis opnå det ønskede formål, hvilket begrundes i den fortolkning af "næringsbegrebet" og den "værnsregel", som lovforslaget ligger op til.

2.1. Næringsvirksomhed

Med lovforslaget ligger op til at indføre et nyt stk. 7 i SEL § 2, som har til formål at sikre, at passive investeringer i form af aktier, fordringer, gæld og finansielle kontrakter kun anses for udøvelse af erhverv i relation til fast driftsstedbestemmelsen, når aktiviteterne udgør "næringsvirksomhed" efter skatterettens traditionelle fortolkning. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

Virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses kun for udøvelse af erhverv [...] når der foreligger næringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, såfremt en fysisk eller juridisk person, hvormed selskabet har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2, udøver erhvervsvirksomhed i Danmark, der står i forbindelse med den i 1. pkt. omhandlede virksomhed".

Af lovforslagets bemærkninger fremgår det, at bestemmelsen har som formål at sikre, at udenlandske investorers passive investeringer ikke i sig selv anses for erhvervsudøvelse, der kan indebære fast driftssted her i landet. Det er kun "næringsvirksomheden" der skal udløse fast driftssted, hvilket – ifølge Skatteministeriets bemærkninger – gælder uanset om investeringerne er foretaget alene eller sammen med andre fysiske og juridiske personer ved anvendelse af en enhed, der er skattemæssigt transparent.

Spørgsmålet om hvorvidt en investering skal anses for foretaget som led i næring eller ej, skal – ifølge bemærkningerne - afgøres efter de almindelige principper for fastlæggelsen af det skatteretlige næringsbegreb. Skatteministeriet påpeger i den forbindelse, at næring efter aktieavancebeskatningsloven kun foreligger, såfremt aktierne anses for anskaffet med henblik på at opnå fortjeneste ved videresalg, men henviser samtidig til praksis vedrørende venturevirksomheder, hvis aktivitet består i erhvervelse af aktier med henblik på udvikling af porteføljevirkomhederne og senere salg af aktierne. I betragtning af lovforslagets overordnede formål – at passive investeringer ikke i sig selv skal anses for at være erhvervsudøvelse – finder DVCA det hensigtsmæssigt med en præcisering af, at dette netop ikke betragtes som næring. (Samtidig bør man præcisere hvilken afgørelse, der menes på s. 49, idet SKM 2002.605 LSR ser ud til at handle om momspligt ved opbevaring af bohaver).

Af bemærkningerne fremgår derudover, at såfremt flere investerer i fællesskab via en skattemæssigt transparent enhed – fx via en kapital- eller venturefond – vil hver enkelt deltager skulle vurderes individuelt i forhold til, om deres investering sker som led i næring. Den praktiske konsekvens af, at hver enkelt investor vil skulle vurderes individuelt i forhold til, om de bedriver næring eller ej er, at lovforslaget ikke vil skabe den klarhed og forudsigelighed over regelsættet, som er dets overordnede formål. Nemlig at skabe klarhed om reglerne og sikre, at "udenlandske investorer, som investerer via transparente enheder såsom kommanditselskaber, ikke får fast driftssted i Danmark".

DVCA anerkender udfordringen i at skabe et klart og forudsigeligt regelsæt, som samtidig harmonerer med skatterettens grundlæggende principper om bl.a. transparente enheder. Alligevel er det værd at bemærke, at hvis man – som angivet i lovforslaget – ønsker at "fjerne den retsikkerhed og kompleksitet, som de nugældende regler kan give anledning til", herunder "sikre, at udenlandske investorer, som investerer via transparente enheder såsom kommanditselskaber, ikke får fast driftssted i Danmark", bør man udforme reglerne således, at næringsbegrebet ikke vurderes i forhold til hver enkelt bagvedliggende investor, men derimod i forhold til den danske virksomhed, som investeringen foregår i. På den måde vil man opnå den forudsigelighed og gennemsigtighed, som er formålet med lovforslaget og som er nødvendigt, hvis danske virksomheder skal kunne tiltrække sig udenlandske investeringer.

Alternativt bør lovforslaget suppleres med konkrete eksempler og formodningsregler for, hvornår udenlandske investorers investeringer i danske fonde ikke vil være omfattet af næringsbegrebet.

3. Værnsregel i SEL § 2, stk. 7, 2. pkt.

Lovforslaget indeholder derudover en værnsregel, jf. det nye stk. 7 i SEL § 2, at 1. pkt., som – med henvisning til LL § 2 – skal sikre, at køb og salg af aktier, fordringer, gæld og finansielle kontrakter også uden for næringstilfælde kan medføre fast driftssted her i landet, når aktiviteterne har forbindelse med erhvervsaktiviteter, der er i øvrigt skattepligtige i Danmark.

Henvisningen til LL § 2 indebærer imidlertid, at investorer i en kapitalfond som udgangspunkt vil blive anset for at have en sådan "interesseforbundethed" med selve porteføljeselskaberne ejet af kapitalfonden, når der er indgået en aftale om udøvelse af fællesbestemmende indflydelse, hvilket ofte er tilfældet. Da porteføljeselskaberne selvsagt kan have erhvervsaktiviteter, der er skattepligtige her i landet, vil en udenlandsk investor således alligevel risikere at få fast driftssted i Danmark qua sin investering, selv uden for næringstilfælde, jf. betænkning til L116 hvoraf fremgår:

"Når det skal bedømmes om en kapitalfond har bestemmende indflydelse i et selskab, medregnes ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af andre selskabsdeltagere, med hvem kapitalfonden har en aftale om udøvelse af bestemmende indflydelse."

Det følger endvidere, at "Bestemmelsen medfører ikke, at selskabsdeltagerne indbyrdes er koncernforbundne. Bestemmelsen medfører alene, at selskabsdeltagerne anses for at have bestemmende indflydelse i det fællesejede selskab".

På dette grundlag foreslår DVCA, at det i det videre lovarbejde arbejdes med en værnsregel der ikke baserer sig på LL § 2."

Med venlig hilsen

Henriette Kinnunen
Adm. Direktør/CEO

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade
DK-1402 København K
Til lovgivningoekonomi@skm.dk
J.nr. 2017-1675

FINANS
DANMARK

Finans Danmarks bemærkninger til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, beskatning af beløb vedrørende tilbagebetalte provisioner, hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energifgifter, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsfondes investeringer i fast ejendom, vedrørende tynd kapitalisering og bestemmelser i momsloven om momsfrigtagelse for selvstændige grupper, og justering af værnsregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.)

Hørings svar

22. marts 2018
Dok. nr. 580469-v1

Finans Danmark takker for muligheden for at kommentere på forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love.

Overordnede bemærkninger

Finans Danmark udtrykker stor tilfredshed med lovforslaget, som skaber nogle klarere og enklere regler, så virksomheder og borgere ikke pålægges uhensigtsmæssige eller utilsigtede økonomiske eller administrative byrder.

Endelig hilser Finans Danmark også meget velkomment, at lovforslaget indeholder elementer, som har til formål at skabe klare og robuste regler på erhvervsbeskatningsområdet.

Finans Danmarks bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Punkt 2.1 – Justering af reglerne om fast driftssted – erhvervs mæssig virksomhed

Finans Danmark anerkender, at Skatteministeriet ønsker at justere reglerne for, hvornår der udøves erhvervs mæssig virksomhed med fast driftssted i Danmark med henblik på at sikre, at Danmark er attraktivt at investere i for udenlandske investorer.

Finans Danmark skal dog bede Skatteministeriet om følgende præciseringer, da de vil sikre en større sikkerhed for hvilke situationer, som ændringsforslaget dækker.

Finans Danmark ønsker præciseret, at:

- Udenlandske enheder ikke anses for næringsdrivende i videre omfang end de i bemærkningerne nævnte danske institutter uanset deres juridiske form.
- Det faste driftssted ikke kun bortfalder for udenlandske deltagere i danske K/S'er, men at enhver porteføljeforvaltning fra en dansk domicileret forvalter/FAIF, ikke skaber fast driftssted for den udenlandske fond/ejer af porteføljerne, uanset antallet af mandater hos den danske forvalter/FAIF.
- At der mellem f.eks. udenlandske fonde initieret af danske banker ikke er en forbindelse efter ligningslovens § 2, der gør, at den udenlandske fond får fast driftssted i Danmark pga. bankens næringsstatus.

Punkt 2.2 – Beskatning af beløb vedrørende tilbagebetalte provisioner

Finans Danmark skal indledningsvis kvittere for den måde, hvorpå ændringen foreslås gennemført. Vi har ingen bemærkninger af teknisk karakter, og vi sætter stor pris på, at Skatteministeriet har valgt, at der ikke skal foretages indberetning til SKAT for perioden 1. juli 2017 til 31. december 2017.

Punkt 2.8 – EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigivelse for selvstændige grupper

Finans Danmark anerkender behovet for at justere bestemmelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, således at der er overensstemmelse med EU-praksis, jf. seneste afgørelser på området, C-326/15 og C-6205/15.

Vi skal dog bemærke, at den foreslåede begrænsning af muligheden for at anvende momsfrigivelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 19 er i strid med hensigten med fritagelsen – at ligestille egenproducerede og eksterne ydelser. Begrænsningen kan skabe konkurrenceforvridning mellem større og mindre virksomheder, da mindre virksomheder, der ikke har ressourcer til f.eks. at have interne IT-afdelinger konkurrencemæssigt stilles dårligere end større virksomheder, og eksterne leverandører kan generelt set miste omsætning som følge af, at flere virksomheder omfattet af ændringen vil producere ydelser internt.

Finans Danmark skal derfor anbefale, at de danske skattemyndigheder arbejder for at få ændret/tilpasset fritagelsesbestemmelsen i momssystemdirektivet.

Punkt 2.10 – Tilbagealg til udstedende selskab

Dette punkt er en opfølgning på L123, som blev vedtaget ved lov nr. 652 af 8. juni 2016. Skatteministeriet giver udtryk for, at det i forbindelse med vedtagelsen af loven blev klart, at relevante steder i skattelovgivningen skulle det tydeliggøres, at udbytter og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16B, skal behandles ens.

Hørings svar

22. marts 2018
Dok. nr. 580469-v1

Disse præciseringer hilser Finans Danmark velkommen.

Da der er tale om en større generel ændring af udbyttebegrebet, vil Finans Danmark bede Skatteministeriet om at bekræfte, at der blot er tale om en præcisering, som ikke har til hensigt at forøge beskatningen af afståelsessummer i forhold til, hvad der gælder i dag.

Finans Danmark konstaterer, at Skatteministeriet lægger op til at ophæve Kildeskattelovens § 65, stk. 1, 2. pkt., hvoraf fremgår, at *"Indeholdelse med 27 pct. skal endvidere foretages i den samlede udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1 og kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, medmindre andet følger af stk. 5"*.

Ophævelsen medfører, at godskrivning af afståelsessummer indgår under stk. 1, 1. pkt. *"I forbindelse med enhver vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbytte..."*. Vi skal bemærke, at der ikke nødvendigvis ligger en vedtagelse eller beslutning i selskabet til grund for en godskrivning af afståelsessummer. Formuleringen om *"vedtagelse eller beslutning"* kan derfor skabe unødigt tvivl om, hvorvidt afståelsessummer i alle situationer er omfattet.

Finans Danmark skal bemærke, at det ser ud til, at der mangler et par konsekvensrettelser som følge af den generelle ændring af udbyttedefinitionen.

- Kildeskattelovens § 65, stk. 3, 3. pkt. – her er stadig anført *".....udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer til selskaber og foreninger, jf. stk. 7 og 9"*.
- Kildeskattelovens § 65, stk. 7, 1. pkt. – her er stadig anført *"...udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16B, stk. 1.*
- Kildeskattelovens § 65, stk. 9, 1. pkt. – her er stadig anført *".....udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16B, stk. 1...."*.

Med venlig hilsen

Lene Schönebeck

Direkte: +45 3370 1173

Mail: lsc@fida.dk

Hørings svar

22. marts 2018

Dok. nr. 580469-v1

Skatteministeriet

22-03-2018
Dok. 175301/thh

Hørings svar vedrørende beskatning af formidlingsprovision

Forbrugerrådet Tænk har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love i høring.

Forbrugerrådet Tænk har gennemgået den del af lovforslaget der vedrører tilbagebetaling af provisioner. Dette forslag giver ikke i sig selv anledning til bemærkninger, men Forbrugerrådet Tænk finder det problematisk at skattesystemet diskriminerer investeringsrådgivningsvirksomheder, der alene opkræver honorar direkte fra kunderne. Investeringsrådgivningsvirksomheder (fx banker) der tager sig betalt i form af formidlingsprovision, i stedet for honorar, opnår en række skattemæssige fordele. Det forvrider konkurrencen mellem uvildige og provisionsfinansierede rådgivningsvirksomheder og begrænser dermed forbrugernes adgang til at købe "rigtig" investeringsrådgivning. Den nye investeringslovgivning (MiFID II) kræver at enhver rådgivningsvirksomhed handler i kundens bedste interesse og forbyder i princippet betalinger der er i strid med denne pligt. Der er således en konflikt mellem investeringslovgivningens formål om at fremme sunde forretningsmodeller på investeringsrådgivningsområdet og skattelovgivningen som belønner forretningsmodeller med indbyggede interessekonflikter. Forbrugerrådet Tænk opfordrer til, at der snarest muligt tages skridt til at sikre en *level playing field* mellem sunde og usunde forretningsmodeller på investeringsrådgivningsområdet.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Troels Hauer Holmberg
Seniorøkonom

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K

Att. lovgivningogoekonomi@skm.dk

Forsikring
& Pension

Bemærkninger til lovforslagsudkast om ændring af selskabs- skatteloven mfl. (Justering af reglerne om fast driftssted mv.)

F&P har modtaget lovforslagsudkast om ændring af selskabsskatteloven m.fl. love i høring.

Neden for følger vores kommentarer. I overskriften til de enkelte afsnit henviser vi til det relevante afsnit i udkastets almindelige bemærkninger.

1. Justering af reglerne om fast driftssted – erhvervsmæssig virksomhed (2.1)

1.1 Generelle bemærkninger

Forsikring & Pension skal kvittere for, at Skatteministeriet har lyttet til branchen og fremsat lovforslag med henblik på at skabe klarere regler på området for fast driftssted for udenlandske investorers investeringer i danske skattemæssigt transparente selskaber. Klarere regler vil bl.a. medvirke til at sikre en sund dansk fondsbranche med gode muligheder for risikospredning for de danske pensions-selskaber.

Desværre giver lovforslaget på flere punkter anledning til uklarhed og fortolkningstvivl. Vi har naturligvis taget som udgangspunkt, at lovforslaget har til formål at lempe og ikke skærpe den nuværende retstilstand, som er godkendt af Skatterådet.

Det bemærkes i den anledning, at det ikke synes formålstjenligt at skabe tvivl om holdbarheden af den nuværende praksis med en generel henvisning til den nye affattelse af agentreglen i artikel 5, stk. 5 i OECD's Modeloverenskomst uden en nærmere kvalifikation af denne. Det er ikke klart, hvorvidt den nye affattelse af agentreglen vil medføre, at de eksisterende fondsstrukturer i Danmark vil medføre fast driftssted for de udenlandske investorer, og rækkevidden debatteres internationalt. Dette bidrager ikke til at skabe retssikkerhed og klarhed på området.

1.2 Næringsvirksomhed

Fritagelsen for fast driftssted efter SEL § 2, stk. 2 er betinget af, at aktiviteter i form af investeringer i aktier og i form af erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven ikke udgør næringsvirksomhed.

23.03.2018

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Torsten Schiøler
Chefkonsulent, cand. polit.
Dir. 41 91 90 94
tsc@forsikringogpension.dk

Vores ref. tsc
Sagsnr. GES-2009-00202
DokID 357039
Deres ref. j.nr. 2017 - 1675

Det er centralt at holde sig de praktiske realiteter for øje nemlig, at en udenlandsk investor, der vælger at investere i en dansk kapital- eller infrastrukturfond, som overvejende hovedregel vil gøre dette som en passiv investor og som udgangspunkt med langsigtet investering for øje qua fondenes investeringsperioder på 10 – 20 år. Det er derfor uheldigt, hvis en sådan udenlandsk investor, der efter en konkret vurdering måtte falde ind under det danske næringsbegreb, eksempelvis fordi investoren er en bank, som udgangspunkt vil få fast driftssted, medmindre det konkret afklares, at investoren ikke er næringsdrivende, investeringen udgør anlægsaktier eller at der under alle omstændigheder ikke er tale om et fast driftssted.

Skatteministeriet opfordres til at sondre mellem næring i forhold til den udenlandske investors egen næringsaktivitet og fondens investeringsvirksomhed. Således foreslås det at præcisere, at næring i henhold til 1. pkt. skal vurderes som næringsvirksomhed i selve den danske virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle instrumenter, og ikke i forhold til den enkelte investor. Herved kan investering i danske fonde, der driver næringsvirksomhed med køb af salg af aktier og værdipapirer (eksempelvis hedgefonde) udløse fast driftssted for udenlandske investorer.

Uden den nødvendige sondring vil danske fonde i hvert enkelt tilfælde skulle tage forbehold i relation til, om udenlandske investorer i form af eksempelvis banker vil få fast driftssted i Danmark udelukkende fordi den pågældende udenlandske investor muligvis efter en grundig analyse kan betragtes som næringsdrivende med køb og salg af værdipapirer i henhold til de danske regler på området. Og det uagtet, at en sådan investor utvivlsomt foretager investeringen i den danske fond med langsigtet og passiv investering for øje. Dette vil give anledning til uklarhed og fortolkningstvivl og kan i værste fald bremse for udenlandske institutionelle investorers investeringer i danske fonde.

Alternativt opfordres Skatteministeriet til at opstille nogle konkrete formodningsregler for, hvornår udenlandske investorers investeringer i danske fonde ikke vil være omfattet af næringsbegrebet. Eksempelvis at investeringer i danske kapital- eller infrastrukturfonde med langsigtede investeringsperioder på 10 – 20 år som udgangspunkt anses for at udgøre anlægsaktier, medmindre konkrete kriterier peger i den modsatte retning, eksempelvis at den udenlandske investor på forhånd har tilkendegivet en hensigt om at sælge ejerandelene i den danske fond.

Endeligt bedes Skatteministeriet bekræfte, at en udenlandsk investor ikke er omfattet af formodningsreglen om næringsaktivitet, hvis den udenlandske investor ikke selvstændigt er næringsdrivende, men er 100% ejet af et moderselskab, som er næringsdrivende med handel med aktier, fordringer, gæld eller finansielle kontrakter

Hvis forslaget ikke justeres, således at næring i henhold til 1. pkt. skal vurderes som næringsvirksomhed i selve den danske virksomhed, og ikke i forhold til den enkelte investor, vil det medføre en skærpelse i forhold til gældende ret for udenlandske investorer, der er næringssskattepligtige.

1.3 Værnsregel i SEL § 2, stk. 7, 2. pkt. og KSL § 2, stk. 11, 2. pkt.

I 2. pkt. af SEL § 2, stk. 7 og KSL § 2, stk. 11 foreslås det, at fritagelsen for fast driftssted efter 1. pkt. ikke finder anvendelse, såfremt den udenlandske investor

er koncernforbundet med en fysisk eller juridisk person, som udøver erhvervsvirksomhed i Danmark, der står i forbindelse med den passive investeringsvirksomhed. Ved koncerndefinitionen henvises til ligningslovens § 2.

Det er vores forståelse, at værnreglen i 2. pkt. sigter mod at forhindre udnyttelse af reglen ved fragmentering, eksempelvis ved opsplitting af en sammenhængende virksomhed i flere mindre aktiviteter.

Den brede henvisning til LL § 2 synes imidlertid at gøre undtagelsen til fast driftssted stort set uvirksom.

LL § 2 (L116 2005) skaber således koncernforbindelse mellem investorer i kapitalfonde og deres porteføljeselskaber, jf. bemærkningerne til § 2, stk. 2, og bilag 4, p. 10, L 10 (2012/13). De af fonden forvaltede porteføljeselskaber vil umiddelbart "stå i forbindelse med den i 1. pkt. omhandlede virksomhed".

Da danske kapital- og infrastrukturfonde oftest struktureres som danske kommanditselskaber, vil investorerne være koncernforbundne med de selskaber, som kapital- og infrastrukturfonden investerer i, hvis fonden har kontrol med disse selskaber, hvilket som udgangspunkt er tilfældet. Eksempelvis vil en udenlandsk investor ud fra en ordret læsning af bestemmelsen falde uden for fritagelsen i SEL § 2, stk. 7 som følge af, at kapital- eller infrastrukturfonden har aktiviteter i underliggende selskaber uden tilknytning til kapital- eller infrastrukturfondens aktivitet med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter, eksempelvis hvor en infrastrukturfond har et underliggende driftsselskab, eller hvor en infrastrukturfond etablerer et serviceselskab til servicering af fondens projekter.

Det er endvidere uklart, hvilke konstruktioner, som Skatteministeriet forsøger at undtage med det foreslåede 2. punktum til SEL § 2, stk. 7, når der netop er tale om passive langsigtede investeringer i danske fonde. Bør en udenlandsk investor (eksempelvis en svensk institutionel investor) med et søsterselskab i Danmark få fast driftssted i Danmark, når den udenlandske investor foretager en investering i en danske kapital- eller infrastrukturfond som passiv investor med en langsigtet investeringshorisont? Er det ikke netop investorer som denne, som lovforslaget har til formål at fritage for fast driftssted?

Såfremt Skatteministeriet anser det for nødvendigt at beholde henvisningen til LL § 2, opfordres Skatteministeriet 1) til at præcisere, at henvisningen til LL § 2 udelukkende finder anvendelse, når den udenlandske investor har sådan koncernforbindelse med en fysisk eller juridisk person, som hverken er den pågældende fond eller er fysisk eller juridisk kontrolleret eller på anden vis beslægtet med den pågældende kapital fond, og 2) opstille konkrete eksempler på, hvornår en fysisk eller juridisk person, hvormed den udenlandske investor har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2, udøver erhvervsvirksomhed i Danmark, der kan siges at stå i forbindelse med investeringen i den danske kapital- eller infrastrukturfond.

1.4 Investering i transparente selskaber

Visse fonde, eksempelvis infrastrukturfonde har i tillæg til investeringer i aktier og fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven også investeringer (i form af eksempelvis vindmølleparker) i skattemæssigt transparente strukturer i udlandet. Sådanne skattemæssige transparente strukturer vil

have fast driftssted i udlandet qua infrastrukturaktiverne jf. Modeloverenskomstens artikel 5. Skatteministeriet bedes bekræfte, at udenlandske investorerers investeringer i danske kapital- eller infrastrukturfonde med investeringer i udenlandske skattemæssigt transparente strukturer ikke vil give anledning til fast driftssted i Danmark, når sådanne udenlandske skattemæssigt transparente strukturer har fast driftssted i udlandet (eksempelvis som følge af etablering af en vindmøllepark), jf. SKM2008.713.SR. Såfremt Skatteministeriet anser danske fondes investeringer i udenlandske skattemæssige transparente strukturer med faste driftssteder i udlandet som værende uden for anvendelsesområdet af den foreslåede regel i SEL § 2, stk. 7, eksempelvis fordi, at der ikke kan statueres fast driftssted i Danmark af et fast driftssted i udlandet, bedes Skatteministeriet i forarbejderne præcisere, at dette er tilfældet.

2. Beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner m.v. (2.2)

Vi har ikke vurderet dette forslag.

3. Hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter (2.3)

Vi kan støtte forslaget og har ikke yderligere bemærkninger.

4. Utsigtet dobbeltbeskatning af udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark (2.4)

Vi har ikke vurderet dette forslag.

5. Skattefri fusion mellem andelskasser og aktieselskaber (2.5)

Vi har ikke vurderet dette forslag.

6. EU-retlig tilpasning af beskatning af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom (2.6)

F&P har ikke indvendinger mod forslaget overordnede sigte, men alene nogle bemærkninger af mere teknisk art.

Vi er enige i, at forslaget må kunne begrænses til at omfatte udenlandske pensionsinstitutter inden for EU/EØS-området.

Med dette udgangspunkt er det så valgt at anvende IORP II-direktivet (Dir. 2016/2341/EU) som afsæt for afgrænsningen af de pensionsinstitutter, der kan omfattes af den foreslåede bestemmelse, SEL § 13 J.

I den forbindelse skal man være opmærksom på, at det er muligt for livsforsikringsselskaber at drive arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter under IORP II, hvis hjemlandet vælger at tillade dette, jf. direktivets artikel 4. Sådant aktivitet skal i givet fald blot holdes adskilt (øremærket) fra de øvrige midler i selskabet, jf. igen artikel 4.

Livsforsikringsselskaber med hjemsted i DK (på nær arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber, jf. FIL § 307) er ikke omfattet af PAL §§ 6 eller 7, men er derimod selskabsskattepligtige af afkastet af deres ejendomsinvesteringer. Det er

de uanset, om disse investeringer foretages direkte eller ved anvendelse af SEL § 3 A.

Derfor bør den foreslåede bestemmelse ikke omfatte udenlandske livsforsikrings-selskabers direkte ejendomsinvesteringer foretaget med øremærkede IORP-midler.

Den foreslåede formulering i SEL § 13 J, stk. 3: "1) har tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed i et land, som har gennemført direktiv 2016/2341/EU..." er desuden lidt upræcis.

Det bør kræves af det udenlandske pensionsinstitut, at det rent faktisk er omfattet af IORP II – direktivets regler i sit hjemland. Udenlandske pensionsinstitutter, der er omfattet af artikel 2, eller artikel 5, bør endvidere kun være omfattet af bestemmelsen, hvis de som hjemhørende i DK ville være omfattet af PAL §§ 6 eller 7.

På denne måde minimeres risikoen for at udenlandske selskaber mv. kan opnå en lavere skattesats på et uberettiget grundlag.

Endelig bør det for en sikkerheds skyld, i det mindste i bemærkningerne, præciseres, at anskaffelses- og afståelsessummer i relation til den foreslåede SEL § 13 J skal opgøres efter skattemæssige principper.

7. EU-retlig tilpasning af reglerne om tynd kapitalisering (2.7)

Vi har vurderet forslaget, og har ingen bemærkninger.

8. EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigtagelse for selvstændige grupper (2.8)

Vi er enige i, at de i lovforslaget omtalte domme nødvendiggør en tilpasning af momslovens bestemmelse om selvstændige grupper.

Det kan dog diskuteres, hvor hurtigt, og hvorledes dansk lovgivning skal rettes til. Dommenes udfald er kommet bag på de fleste medlemsstater og ikke mindst Eu-kommissionen, og det bør vurderes, om DK løber (og bør løbe) forrest i tilpasningen til den nye retstilstand. Der foregår i øjeblikket overvejelser på EU-plan om, hvorvidt momsdirektivet skal ændres, således at fritagelsen bevares, ligesom der for den finansielle sektors vedkommende er overvejelser om at genoplive den revision af momsreglerne, som var indeholdt i forslag til ændringsdirektiv i 2007 (og siden trukket tilbage i 2011).

Uanset at ændret EU-retspraksis skal respekteres, og som her implementeres via ændret lovgivning, bør tempoet nødvendigvis overvejes i lyset af den noget ekstraordinære situation.

Det er teknisk muligt at vedtage den foreslåede lovændring nu, men at lægge ikrafttrædelsestidspunktet et stykke ude i tid - f.eks. 1. januar 2020. Derved ville der være en passende stykke tid til at vurdere, om overvejelser på EU-plan peger i retning af en hurtig genindførelse af fritagelsen. Vi anbefaler denne løsning.

Men under alle omstændigheder skal den foreslåede ikrafttrædelse 1. juli 2018 ændres til tidligst 1. januar 2019 af forretningsmæssige og momsadministrative årsager.

Forsikring & Pension

Vores ref. tsc
Sagsnr. GES-2009-00202
DokID 357039

Lovændringer, der indebærer registrering eller afmelding af afgiftspligter som moms og lønsumsafgift for den finansielle sektor mfl. bør træde i kraft primo regnskabsåret (kalenderåret), hvis ikke særlige forhold peger på et andet valg.

For Taksatorringens vedkommende vil den foreslåede ikrafttrædelse pr. 1. juli 2018 blandt andet gøre det vanskeligt at fordele betalingen for gruppens ydelser korrekt, jf. bestemmelsens krav, på medlemmerne for 2018.

For de selvstændige grupper, der fortsætter deres drift uanset lovændringen, er en implementeringsfrist på ca. 1 – 1½ måned regnet fra lovforslagets forventelige vedtagelse for kort til, at den fornødne systemtilpasning mv. kan nås.

De selvstændige grupper, som ifølge lovforslagets omtale af de økonomiske konsekvenser vurderes nedlagt som følge af lovændringen, skal gennemføre nedlæggelsen pr. 1. juli 2018, da de ellers pålægges moms på ydelserne (og tilhørende administrativt set-up) for en ganske kort periode – f.eks. resten af 2018 – indtil nedlæggelsen er effektueret.

På baggrund af ovenstående foreslår vi ikrafttrædelsen fastsat til 1. januar 2020 subsidiært 1. januar 2019.

9. Udvidelse af værnsregel om omgåelse af udbyttebeskatning (2.9)

Vi har ikke vurderet dette forslag.

10. Tilbagesalg til det udstedende selskab (2.10)

Vi har vurderet forslaget og har ikke bemærkninger.

Med venlig hilsen

Torsten Schiøler

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

23. marts 2018

Ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder mv.)

Skatteministeriet har den 23. februar 2018 fremsendt ovennævnte til FSR - danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR- danske revisorer har gennemgået udkastet og har følgende kommentarer hertil:

Ændring af fast driftsstedes-definitionen, jf. den foreslåede SEL § 2, stk. 7

FSR ser positivt på, at der indføres regler, der hindrer, at passiv investeringsvirksomhed medfører etablering af et fast driftssted både i relation til, hvornår der anses for udøvet et erhverv gennem et fast forretningssted og i relation til, hvornår der efter agentreglen anses for udøvet et erhverv, herunder den kommende udvidelse af agentreglen.

Etablering af fast driftssted begrænses således til de tilfælde, hvor der udøves en næringsvirksomhed, hvilket ifølge bemærkningerne afgøres efter de almindelige principper for fastlæggelsen af det skatteretlige næringsbegreb. Dette begreb er dog ikke i alle tilfælde klart defineret, og der vil derfor fortsat bestå en vis usikkerhed i forhold til, hvorvidt en aktivitet kvalificerer til udøvelse af erhverv (næring), og dermed mulig etablering af et fast driftssted.

Det angives således eksempelvis, at aktiviteterne udgør næring, når selskaber driver næring ved finansiering, såkaldt pengennæring. Vil funktioner i en afdeling af et udenlandsk koncernselskab, der går ud på at håndtere indlån og udlån til samtlige selskaber i koncernen (og på ingen måde uden for koncernen) anses for udøvelse af erhverv (finansieringsnæringsvirksomhed), der kvalificerer til et fast driftssted, hvis aktiviteten udøves gennem et fast forretningssted i Danmark?

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

H042-18

Ifølge lovbemærkningerne er det i de tilfælde, hvor investeringer foretages af flere investorer gennem en transparent enhed, den enkelte deltagers forhold/hensigt, der er afgørende for, om denne foretager investeringerne som led i næring og dermed udøvelse af erhverv. Dette vil i praksis kunne give anledning til usikkerhed. Skal de investorer, der anses for at drive næringsvirksomhed, anses for at drive den i fællesskab i den transparente enhed, eller ses der bort fra den transparente enhed, således at der består et antal faste driftssteder svarende til det antal investorer, der anses for at drive næring? Spørgsmålet har fx betydning, hvis en investor, der til at starte med ikke anses for at være i næring, efterfølgende – måske som følge af vedkommendes øvrige aktiviteter – tillige må anses for i næring med sin andel af den transparente enhed. Vil denne ændring have konsekvenser for de investorer, der hele tiden har været anset for at være i næring? Kan investorer, der bedømt efter deres egne forhold ikke er næringsdrivende, alligevel risikere at blive anset for næringsdrivende, fordi investeringsaktiviteterne udøves sammen med næringsdrivende investorer i en skattetransparent enhed ("smitte" – enten fra de næringsdrivende investorer eller fra den skattetransparente enhed)?

Det anføres s. 18 i bemærkningerne til udkastet, at den nye affattelse af fast driftssted begrebet i artikel 5 i OECD's modeloverenskomst fra 2017 betydning for fortolkningen i intern dansk skatteret. Dette er efter FSR's opfattelse *ikke* korrekt, idet OECD med 2017 modellen har *ændret* indholdet af fast driftssted begrebet, og ikke som ved tidligere opdateringer blot *præciseret* indholdet. Det anførte bør derfor udgå af bemærkningerne.

Betydningen af den ændrede fast driftsstedes-definition for danske selskaber

De ændrede kriterier for, hvornår der er tale om udøvelse af erhverv, får også betydning for danske selskaber. Når passiv investering ikke længere kan kvalificeres som udøvelse af erhverv, og dermed ikke længere kan udgøre et fast driftssted, kan denne indkomst således ikke længere undtages fra dansk beskatning med henvisning til territorialprincippet. Dette medfører dog ifølge lovbemærkningerne ikke en øget beskatning, fordi der allerede nu sker dansk CFC-beskatning af indkomsten i det faste driftssted. Den ændrede definition medfører således blot, at en CFC-beskatning udskiftes med en almindelig indkomstbeskatning.

FSR er usikre på, om dette nu også er helt korrekt? Hvis de pågældende udlande, hvor danske selskaber nu har faste driftssteder, ikke har en tilsvarende regel om, at passiv investering ikke anses for udøvelse af erhverv, kan der således være situationer, hvor der efter udenlandske regler fortsat består et fast driftssted, mens dette ikke er tilfældet efter de nye danske regler. Resultat er da, at indkomsten dobbeltbeskattes, nemlig dels som dansk indkomst og dels i udlandet som indkomst fra et fast driftssted.

Side 3

Den foreslåede ændring kan således medføre, at Danmark og udlandet beskatter den samme indkomst, men på to forskellige grundlag – dels som indkomst optjent i Danmark og dels som indkomst optjent i udlandet.

Tidligere kunne dobbeltbeskatning lempes for det danske selskab via CFC-reglernes adgang til dobbeltbeskatningslempelse, men dette er ikke længere muligt, når den danske beskatning ikke sker på grundlag af CFC-reglerne.

Nu vil eventuel lempelse skulle ske efter ligningslovens § 33 eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Skatteministeriet bedes bekræfte, at bestemmelsen i ligningslovens § 33, stk. 2 ikke er til hinder for, at der kan opnås lempelse for eventuel udenlandsk skat, enten efter ligningslovens § 33 eller efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst, uanset at indkomsten efter dansk ret nu anses for ikke at vedrøre et udenlandsk fast driftssted.

Tilsvarende problemstilling er aktuel i forhold til fysiske personer og den ændrede definition i KSL § 2, stk. 11. Her angives det også i lovbemærkningerne, at ændringen er uden betydning for fysiske personer skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, fordi de som følge af globalindkomstprincippet i forvejen er skattepligtige.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at hvis et dansk selskab efter de foreslåede regler ophører med at have et fast driftssted i udlandet, da vil aktiver og passiver, der kommer under dansk beskatning, enten indgå med de anskaffelsessummer mv., der er fastlagt ifølge den tidligere CFC-beskatning, eller hvis der ikke er sket CFC-beskatning, da vil anskaffelsessummen være handelsværdien på overførelstidspunktet.

Værnsreglen

Side 4

Der er foreslået en værnsregel, der ifølge bemærkningerne skal imødegå en kunstig udskillelse af investeringsaktiviteterne, når de vedrører erhvervsmæssige aktiviteter her i landet.

Der opstår umiddelbart en forskelsbehandling, når værnsreglen kun skal gælde for erhvervsmæssige aktiviteter **i Danmark**, dvs. kun i forhold til udenlandske selskaber. Bør danske selskaber også anses for at have fast driftssted i udlandet, selvom de ikke driver næring i udlandet, men fordi de har en forbindelse til en virksomhed, der udøver erhvervsvirksomhed **i udlandet**?

Efter værnsreglen kan det anses for udøvelse af erhverv (og dermed eventuelt etablering af fast driftssted i Danmark), selvom investeringsaktiviteterne ikke udgør næringsvirksomhed. Det gælder, når det udenlandske selskabs investeringsaktiviteter i Danmark har forbindelse med en erhvervsvirksomhed, der udøves i Danmark af et selskab, der er interesseforbundet med det udenlandske selskab efter LL § 2.

Værnsreglen gælder ifølge lovtæksten, når den udenlandske virksomhed, der ikke driver næring, har en forbindelse som omhandlet i LL § 2 til "en fysisk eller juridisk person", der "udøver erhvervsvirksomhed i Danmark". I den forbindelse hører FSR gerne, hvor værnsreglen kun gælder, hvis denne virksomhed ud fra en selvstændig vurdering har fast driftssted, jf. SEL § 2, stk. 1, litra a, i Danmark?

Gælder værnsreglen også, hvis den udenlandske virksomhed, som ikke driver næring i Danmark, har en forbindelse som omhandlet i LL § 2 med et dansk selskab, der er fuldt skattepligtig i Danmark?

Det angives i lovudkastet, at der består den fornødne forbindelse mellem investeringsaktiviteterne og erhvervsaktiviteterne, når aktiverne og passiverne i investeringsvirksomheden ville skulle allokeres til det faste driftssted, som erhvervsaktiviteterne skaber, hvis investeringsaktiviteterne var blevet udøvet af den samme, som udøver erhvervsaktiviteterne.

- Denne værnsregel forekommer meget uklar. Skatteministeriet bedes fremkomme med nogle eksempler på, hvornår den "kvalificerede" forbindelse mellem investeringsaktiviteterne og erhvervsvirksomheden er tilstede, herunder: Hvornår skal anlægsaktier således anses for at vedrøre erhvervsaktiviteterne?

- Hvornår skal besiddelse af fordringer anses for at vedrøre erhvervsaktiviteterne?
- Hvornår skal udlån anses for at vedrøre erhvervsaktiviteterne?

Side 5

Er det korrekt forstået, at hvis værnreglen gælder, og investeringsaktiviteter, der ikke udgør næring, således kan udgøre et fast driftssted, er dette så et selvstændigt fast driftssted for det udenlandske selskab, der driver investeringsaktiviteterne, eller bliver investeringsaktiviteterne en del af det faste driftssted, der er etableret af erhvervsaktiviteterne (altså af den enhed, hvortil der haves en forbindelse som omhandlet i LL § 2)?

Udvidelse af værnreglen i SEL § 2 D, stk. 2 og 4

FSR har selvfølgelig forståelse for, at yderligere værnregler må indføres, hvis der sker omgåelse.

Den foreslåede udvidelse af virkeområdet for SEL § 2 D forekommer dog meget vidtgående, idet ethvert salg af porteføljeaktier inden for en eksisterende koncern til et tomt erhvervende selskab synes at ville blive omfattet af reglen med den følge, at et kontant salgsvederlag skal behandles som udbytte.

Baseret på det i bemærkningerne anførte om den sag, der har afstedkommet den foreslåede stramning, synes den foreslåede stramning at gå langt ud over hvad der er nødvendigt, og Skatteministeriet opfordres derfor til i højere grad at målrette stramningen til den konstaterede misbrugssituation.

Skatteministeriet bedes herunder overveje, om der kan gøres en udtagelse, sådan at der ikke sker udbyttebeskatning, når de *"fysiske og juridiske personer hvormed overdrageren har en forbindelse om omhandlet i ligningslovens § 2"* ejede aktierne i det erhvervende selskab eller et hermed koncernforbundet selskab længe før SEL § 2 D, stk. 2-overdragelsen blev foretaget.

Den foreslåede stramning synes bl.a. at medføre, at følgende situation er omfattet af stramningen:

Et moderselskab ejer to datterselskaber, D1 og D2 (der således er søsterselskaber). D1 ejer en post porteføljeaktier i et andet selskab. Disse porteføljeaktier overdrages til D2 mod kontant betaling. D2 er "tomt" i SEL § 2D's forstand. Eftersom D1 har en forbindelse som omhandlet i LL § 2 med M, og

eftersom M ejer aktierne i D2, synes salgssummen for porteføljeaktierne at skulle behandles som udbytte hos D1.

Side 6

Er Skatteministeriet enig heri? Hvis ja bedes Skatteministeriet bekræfte, at D1 anses for at have modtaget "udbyttet" (=salgssummen for porteføljeaktierne) fra D2. Efter ordlyden af den foreslåede bestemmelse kvalificeres salgssummen som udbytte. Kan det være rigtigt i denne situation, hvor "udbyttet" ikke hidrører fra et underliggende selskab, men derimod fra et søsterselskab? Skal salgssummen i denne situation i stedet kvalificeres som et tilskud? Hvis kvalifikationen ikke er som tilskud, men derimod som udbytte, synes udbyttet hverken at være omfattet af SEL § 13 eller SEL § 31D.

I relation til fusioner synes udvidelsen også at ramme meget bredt. Gennemførelse af fusion er således en almindelig metode, hvis forretningsområder ønskes opdelt på nye måder inden for en koncern, og netop for at ændre koncernstrukturen kan det være nødvendigt at yde kontantvederlæggelse. Når fusioner foretages koncerninternt, vil den foreslåede udvidelse altid udløse udbyttebeskatning, hvis der udelukkende ydes kontant salgsvederlag, fordi koncernselskaber efter fusionen ejer aktier i det modtagende selskab. Kan situationer, hvor der ikke er sket ændringer i ejerforholdene op til fusionen mv., ikke undtages fra den foreslåede udvidelse, idet det i disse tilfælde vil være klart, at fusionen mv. ikke gennemføres for at undgå udbyttebeskatning?

Tynd kapitalisering – Skattefrie renteindtægter

FSR hører gerne følgende:

Når det efter den foreslåede regel skal vurderes, om debitorselskabet ville have været omfattet af SEL § 11, hvis det havde været et dansk selskab, skal debitorselskabet da vurderes:

- På basis af en konsolideret opgørelse med de danske koncernselskaber, hvorved koncerninterne fordringer/gæld inden for konsolideringen udlignes, eller skal vurderingen ske på stand alone basis?

En konsolidering, hvori det udenlandske debitorselskab medtages i den danske konsolidering, vil kunne medføre, at der slet ikke foreligger en koncerngæld fra det udenlandske debitorselskab til det danske kreditorselskab, der rammes af tynd kapitalisering, hvorfor der heller ikke er behov for en skattefrihedsregel (skattefrihedsreglen bliver da nærmest illusorisk). Der kan derfor alternativt være tale om en

konsolideret opgørelse, hvori det udenlandske debitorselskab indgår sammen med koncernforbundne selskaber hjemmehørende i samme land, dvs. der foretages en opgørelse svarende til, at det udenlandske debitorselskab var et dansk selskab, men uden at konsolidere med danske selskaber (herunder kreditorselskabet).

Side 7

Vil det udenlandske debitorselskab ikke blive anset for begrænset efter SEL § 11, hvis dets kontrollerede gæld på stand alone basis udgør mindre end 10 mio.kr. eller skal 10 mio.kr. grænsen vurderes inden for (den danske eller en udenlandsk, jf. ovenfor) konsolidering med medregning af det udenlandske debitorselskab?

Skal størrelsen af den gæld, der skal konverteres efter SEL § 11 hos det udenlandske debitorselskab, opgøres på stand alone basis eller på basis af den konsoliderede opgørelse, der opgøres for danske selskaber?

Til belysning af ovenstående fortolkningsproblemer bedes Skatteministeriet fremkomme med et antal eksempler på, hvordan det i forskellige koncernstrukturer nærmere vurderes (opgøres), om det udenlandske debitorselskab ville have været fradragsbegrænset efter SEL § 11, såfremt debitorselskabet havde været skattepligtigt til Danmark, herunder med inddragelse af konsolidering, hvis dette skal ske.

Skal der gælde særlige krav til den udenlandske rentefradragsbegrænsning? Hvis der eksempelvis i udlandet sker en fradragsbegrænsning, som ikke er baseret på en tynd kapitaliseringsopgørelse, men derimod baseret på en EBIT-regel svarende til SEL § 11 C, vil den udenlandske fradragsbegrænsning da opfylde betingelsen i den foreslåede regel, sådan at kreditor kan modtage rentebetalingerne skattefrit?

I forlængelse heraf: Vil Skatteministeriet oplyse, hvad der i den foreslåede SEL § 11, stk. 7, nærmere forstås ved "regler om tynd kapitalisering" i det andet land? Hvis det udenlandske debitorselskab efter reglerne i sit hjemland ikke kan fradrage årets renteudgifter i det aktuelle år, men fx kan fremføre dem til et efterfølgende indkomstår, som det eksempelvis kendes efter EBIT-reglen i SEL § 11 C, vil renteindtægterne stadig være skattefrie for det modtagende danske selskab efter den nye regel?

Lempelsen vedrørende skattefrihed af renteindtægter kunne vel lige så godt få virkning fra indkomstår 2018, uanset hvornår dette påbegyndes (i lovudkastet

foreslås virkning for indkomstår påbegyndt den 1. juli 2018 eller senere)? Dette var vel mere smidigt for alle parter (både SKAT og skatteyder). Da der er tale om en lempelse, er det vel uproblematisk, at virkningstidspunktet ligger tilbage i tid i forhold til tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.

Side 8

Kontantvederlag ved skattefri fusion m.v.

Ændringen af SEL § 2 D, jf. ovenfor, har også som konsekvens, at kontantvederlag ved skattefrie fusioner mv. skal behandles som udbytte, hvis overdrageren eller en LL § 2-enhed ejer aktier i det indskydende eller det modtagende selskab efter fusionen.

Igen synes det unødvendigt at ramme tilfælde, hvor de pågældende har været aktionærer i længere tid før fusionen mv. FSR hører gerne ministeriets kommentarer hertil.

Genoptagelsesregel vedrørende lagerbeskatning af fast ejendom

Det angives i lovbemærkningerne, at den foreslåede genoptagelsesregel vedrørende lagerbeskatning af fast ejendom foruden tilfælde, hvor lagerprincippet fejlagtigt ikke er anvendt, tillige skal gælde situationer, hvor den skattepligtige har foretaget en forkert værdiansættelse ved opgørelsen af gevinst og tab efter lagerprincippet.

Reglen svarer til den tidligere indførte særlige genoptagelsesregel vedrørende forkert beskatningsprincip efter aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven.

FSR hører gerne, hvorvidt det i lovbemærkningerne anførte, betyder at genoptagelsesreglen vedrørende forkert beskatningsprincip efter aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven også kan anvendes, hvis lagerprincippet er korrekt anvendt, men værdiansættelsen af værdipapirerne ikke er korrekt foretaget?

I forhold til det netop anførte: Hvis en skatteyder omfattes af den foreslåede SEL § 13 J har anvendt lagerprincippet, men blot efter SKATs opfattelse har anvendt en forkert værdi ved lagerbeskatningen, ses det ikke muligt, at den foreslåede regel kan anvendes i disse situationer, henset til, at det fremgår af den foreslåede ordlyd, at bestemmelsen (kun) finder anvendelse, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og ikke lagerprincippet?

Efter ordlyden af den foreslåede bestemmelse gælder denne kun, hvor realisationsprincippet fejlagtigt er anvendt af skattepligtige, der efter den foreslåede SEL § 13 J (dvs. udenlandske pensionsinstitutter) burde have anvendt lagerprincippet. Bør den foreslåede regel i lovudkastets § 10, nr. 2, ikke også omfatte situationer, hvor danske pensionsinstitutter fejlagtigt har anvendt realisationsprincippet, selvom de efter PAL § 15, stk. 3, burde have anvendt lagerprincippet?

Den foreslåede bestemmelse omfatter udelukkende direkte ejet ejendom. De særlige regler i SEL § 3 A for indirekte ejerskab af fast ejendom bør også tilsvarende tilrettes en ensartet behandling.

Den nye regel finder kun anvendelse for pensionskasser, der er hjemmehørende i EU /EØS, jf. SEL § 13 J, stk. 3. Da lovændringen imidlertid er udløst af en overtrædelse af kapitalens frie bevægelighed (TEUF art. 63), og da denne bestemmelse også gælder i relation til tredjestater, må anvendelsesområdet for SEL § 13 J udvides.

Faste driftssteders ret til at modregne udbytteskat

Udvidelse af reglen i KSL § 67, stk. 1-2, således at faste driftssteder af udenlandske fysiske personer og selskaber får samme ret som her hjemmehørende fysiske personer og selskaber til at modregne betalte udbytteskatter, skal ifølge lovudkastet først have virkning 1. juli 2018. Eftersom det må ses som en fejltagelse, at faste driftssteder af de nævnte ikke tidligere har været omfattet af reglen, skal FSR foreslå, at virkningstidspunktet sættes tilbage i tid, således at der i hvert fald kan ske modregning i indkomstår, der kan genoptages ordinært.

I lovudkastets § 4, nr. 10, hvorved der foreslås en ændring i KSL § 67, stk. 1, 1. pkt., skal "litra 4" rettes til "nr. 4".

Ændring af udbyttebestemmelsen i ligningslovens § 16 A

Ved § 5, nr. 1, i lovudkastet foreslås, at det i ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, indsættes, at udbyttebegrebet efter ligningslovens § 16 A også omfatter "afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1".

FSR formoder, at afståelsessummer, der efter ligningslovens § 16 B, stk. 2, samt stk. 4-5, undergives en særlig behandling (beskatning efter aktieavancebeskatningsloven eller skattefrihed), ikke anses for "afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1" i forhold til den ændrede formulering af ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1. Ministeriet bedes bekræftet dette.

Side 10

For at fjerne enhver tvivl herom kan det overvejes at ændre den foreslåede indsættelse i ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, sådan at indsættelsen får følgende ordlyd: "og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, som ikke omfattes af ligningslovens § 16 B, stk. 2 og stk. 4-5".

Hvorfor benytter man ikke lejligheden til at lappe det hul, at skattepligtige afståelsessummer efter SEL § 2D og KSL § 2, nr. 6, 3. og 4. pkt. ikke er omfattet af udbyttebegrebet i hverken KSL § 65 eller LL § 16A, stk. 2?

Vedrørende den foreslåede EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigtagelse for selvstændige grupper

Bemærkninger vedrørende personbefordring

FSR har ingen bemærkninger til hensigten med lovændringen om at tilpasse denne i overensstemmelse med EU-Domstolens domme i sagerne C-326/15, DNB Banka, C-605/15, Aviva og C-616/15, Kommissionen mod Tyskland.

FSR bemærker dog, at personbefordring er momsfrigtaget i Danmark, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 15. Danmark har benyttet bemyndigelsesbestemmelsen i direktivets artikel 371, jf. bilag X, Del B, nr. 10, hvorefter Danmark kan fortsætte med at fritage de transaktioner, der er anført i nævnte bilag på de betingelser, der var gældende ved 6. momsdirektivs ikrafttræden.

I forlængelse af ovenstående bemærker FSR endvidere, at formålet med, at Danmark valgte at bibeholde momsfrigtagelsen for personbefordring grundlæggende må anses for at være båret af samme hensyn som de momsfrigtagelser, der fremgår af Direktivets kapitel 2, herunder et ønske af almen interesse om billigere ydelser for borgerne.

Endvidere bemærkes det i denne henseende, at EU-Domstolen naturligt ikke forholder sig til ovennævnte overgangsordning, som Danmark har benyttet sig af

ved opretholdelsen af fritagelsen for personbefordring.

Side 11

På baggrund af ovenstående bedes Skatteministeriet genoverveje formålet med at ekskludere momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, fra anvendelsesområdet for momslovens § 13, stk. 1 nr. 19.

Beskatning af beløb vedrørende tilbagebetalte provisioner mv.

Ved lovudkastet foreslås indsat hjemmel til, at tilbagebetalte provisioner mv. beskattes som kapitalindkomst (lovudkastets § 9, nr. 3) eller som aktieindkomst (lovudkastets § 9, nr. 9).

Efter FSRs vurdering bør ordet "omfattet" tre steder i lovudkastets § 9, nr. 3, henholdsvis § 9, nr. 9, ordensmæssigt ændres til "efter" på samme måde, som ordet "efter" anvendes i lovudkastets § 11, nr. 2 (idet beløbene modtages "efter" de nævnte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed mv.).

Skatteindberetningsloven - Indberetning efter lov om finansiel virksomhed

Skatteministeriet bedes bekræfte, at pligten til indberetning af beløb, der videregives til kunder efter FIL § 46 b, gælder med virkning for refusioner, der foretages fra den 1. juli 2018 og senere. Refusioner foretaget før dette tidspunkt skal ikke indberettes til SKAT.

Bemærkninger til ikrafttrædelsesreglerne

Til § 13, stk. 1

Som FSR læser ikrafttrædelsesbestemmelsen foreslås lovændringen fsva. § 7, stk. 1 om ændring i momsloven, at træde i kraft 1. juli 2018.

FSR finder dette beklageligt og skal bemærke, at et ikrafttrædelsestidspunkt med så kort et varsel kan blive en betydelig administrativ udfordring for de berørte, som ikke længere kan omfattes af momsfrigtagelsen for selvstændige grupper. Eksempelvis kan det nævnes, at boligorganisationer ikke blot kan forhøje huslejen og derved få dækket meromkostningen på moms som følge af, at momsfrigtagelsen for selvstændige grupper ikke længere finder anvendelse. At huslejen i nævnte tilfælde ikke blot kan hæves skyldes, at lejeloven foreskriver, at husleje-forhøjelse skal varsles med min. 3 måneders varsel.

Den delvise fradragsret i virksomheder med blandede aktiviteter skal opgøres på baggrund af omsætningen i et helt kalenderår. Det bør generelt undgås at ændre momspligten for sådanne virksomheder midt i et kalenderår, da det vil medføre en uhensigtsmæssig opgørelse af momsfradragsretten for disse og vanskeliggøre eventuel opgørelse af momsreguleringsforpligtelser.

Side 12

FSR skal derfor opfordre til, at det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt genovervejes med henblik på at fastsætte en mere rimelig overgangsperiode, som ikke giver en unødvendig administrativ byrde for de berørte. Det skal i denne henseende bemærkes, at det for en række berørte ligeledes vil kræve betydelige ændringer i deres IT-systemer, organisation og forretningsgange, så disse tilpasses til korrekt at reflektere, at fritagelsen ikke længere finder anvendelse. Henset til den korte varsel for ikrafttrædelsestidspunktet må det forventes, at sådanne tilpasninger må medføre unødvendige meromkostninger for de berørte, hvorimod de berørte kan imødekomme sådanne ændringer med begrænset meromkostninger, såfremt ikrafttrædelsestidspunktet udskydes til eksempelvis dagen efter gruppens regnskabsafslutningstidspunkt (f.eks. 31. december 2018) 1. januar 2019.

FSR bemærker i denne henseende, at der ved bortfald af bindende svar ved bristende forudsætninger, som følge af domme mv., som udgangspunkt fastsættes et varsel på **seks måneder**. Dette bør også gælde i denne situation.

Til § 13, stk. 5:

Efter den foreslåede § 13, stk. 5, kan en pensionskasse vælge, at den foreslåede bestemmelse i SEL § 13 J skal have virkning fra og med det indkomstår, hvor pensionskassen blev omfattet af SEL § 2, stk. 1, litra b, "dog ikke tidligere end indkomstår 2013". Anses dette som lex specialis i forhold til, at indkomstår 2013 jo p.t. ellers er forældet?

Det anføres i lovbemærkningerne (s. 92), at den foreslåede bestemmelse i lovudkastets § 13, stk. 5, giver de udenlandske pensionskasser mulighed for bagudrettet at få en lavere beskatning af overskud ved drift af fast ejendom og eventuelt realiseret avance herpå, såfremt de ønsker det. I lovudkastets § 13, stk. 5, henvises til, at det kan vælges, at SEL § 13 J, stk. 1-2 (lagerbeskatningen), som indsat ved lovudkastets § 1, nr. **11**, skal have virkning fra et tidligere indkomstår. Den nedsatte skattesats (15,3 %) fremgår af lovudkastets § 1, nr. **12**. I lovudkastets § 13, stk. 5, synes der dermed at

mangle en henvisning til, at også lovudkastets § 1, nr. 12 (den nedsatte skattesats) skal kunne tilvælges virkning fra et tidligere indkomstår?

Side 13

I lovbemærkningerne (s. 91) – bemærkningerne til § 13, stk. 5 – henvises i næstsidste afsnit til "stk. 3". Dette skal så vidt ses være "stk. 4".

I lovbemærkningerne (s. 92) – bemærkningerne til § 13, stk. 5 – henvises i sidste afsnit til "stk. 6". Dette skal så vidt ses være "stk. 5".

Af ikrafttrædelsesbestemmelsen fremgår også, at udenlandske pensionsinstitutters afskrivningsberettigede danske ejendomme skal anses for afstået efter AL § 21, jf. den foreslåede § 13, stk. 4, med heraf følgende beskatning af genvundne afskrivninger. Den nye regel, der skulle komme de udenlandske pensionsinstitutter i møde, har dermed også som konsekvens, at de bringes ud i en beskatningssituation, som de på ingen måde har bedt om. FSR hører gerne i den forbindelse, hvorvidt Skatteministeriet anser dette for i overensstemmelse med EU-retten? Herudover om det vil være muligt at få henstand med skatten? Tillige hører FSR gerne om med hvilken skattesats de genvundne afskrivninger i øvrigt skal beskattes med? Den nye sats på 15,3 % eller 22 %?

FSR-danske revisorer står gerne til rådighed for en drøftelse af ovenstående bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
Skattechef

PER E-MAIL: LOVGIVNINGOGOEKONOMI@SKM.DK

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

HØRING – FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF SELSKABSSKATTELOVEN OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE (J. NR. 2017 – 1675)

Vi henviser til Skatteministeriets høringsbrev af 23. februar 2018 vedr. forslag til lov om ændring af selskabsskatteoven og forskellige andre love (j. nr. 2017 – 1675).

For så vidt angår bemærkningerne i lovforslaget til den foreslåede bestemmelse i selskabsskatteovens § 2, stk. 7, der indeholder en justering af reglerne om fast driftssted for udøvelse af visse investeringsaktiviteter, bemærker vi følgende:

Det forudsættes flere steder i lovbemærkningerne, at den nye definition af "fast driftssted" i den seneste udgave af OECD's modeloverenskomst (2017), jf. artikel 5, uden videre er blevet en del af fast driftsstedsbegrebet i selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra a.

Det hedder således blandt andet i bemærkningerne til lovforslagsudkastet, jf. afsnit 2.1.1., side 17-18 (egen understregning):

"Som nævnt har agentreglen i 2017-udgaven af modeloverenskomsten fået et udvidet anvendelsesområde. Efter den nye affattelse af bestemmelsen i modeloverenskomstens artikel 5, stk. 5, er det ikke længere en betingelse, at repræsentanten har, og sædvanligvis udøver, en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, idet det derimod er tilstrækkeligt til at medføre fast driftssted, at den herværende repræsentant sædvanligvis spiller en afgørende rolle ved indgåelsen af aftaler, der rutinemæssigt bliver indgået af foretagendet uden væsentlige ændringer.

Da fast driftsstedsbegrebet fortolkes i overensstemmelse med modeloverenskomsten, vil den nye affattelse af agentreglen i artikel 5, stk. 5, fremover være afgørende for fortolkningen af fast driftsstedsbegrebet efter selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra a. Denne fortolkning vil dog ikke kunne gøres gældende over for foretagender, der er hjemmehørende i lande, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, når denne overenskomst anvender den hidtidige affattelse af bestemmelsen. Først i takt med, at der indgås nye overenskomster, der er baseret på den nye affattelse af artikel 5, stk.

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM

CVR-NR. DK 62 60 67 11

ADVOKAT

CASPER JENSEN

KØBENHAVN

TLF : +45 38 77 46 89

MOB : +45 61 20 35 25

CAJ@KROMANNREUMERT.COM

ANSVARLIG PARTNER

ARNE MØLLIN OTTOSEN

21 MARTS 2018

CAJ/CAJ

DOK NR. 51722057-1

5, vil den derfor få virkning i forhold til de lande, som Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomster med. Der er endnu ikke praksis vedrørende anvendelse af fast drifts-stedsbegrebet efter den nye affattelse af agentreglen. [...]"

Denne opfattelse, altså at fast driftsstedsbegrebet i 2017-versionen af OECD's modeloverenskomst uden videre skal lægges til grund ved den internretlige fortolkning af begrebet i selskabsskatteloven, må bestrides.

Agentreglen har – forud for ændringen i 2017-versionen af OECD's modeloverenskomst – i substansen stået uændret hen siden OECD's første udkast til modeloverenskomst fra 1963, jf. hhv. artikel 4 (fuldmagtskravet) og 5 (uafhængighed) i 1963-overenskomststudkastet. Ved opdateringen i 1977 blev der foretaget visse justeringer i ordlyden, ligesom reglen blev flyttet til hhv. stk. 5 (fuldmagtskravet) og stk. 6 (uafhængighed), men substansen i både fuldmagtskravet og uafhængighedstesten forblev uændret. Siden 1963-modeloverenskomststudkastet har der således ikke været foretaget væsentlige ændringer af reglen.

Fast driftsstedsbegrebet i intern dansk skatteret fortolkes – med få lovbestemte undtagelser – efter langvarig praksis i overensstemmelse med artikel 5 i OECD's modeloverenskomst. Denne faste praksis er imidlertid baseret på fast driftsstedstdefinitionen i dens oprindelige form, altså således som begrebet afgrænses i modeloverenskomsten forud for revisionen i 2017.

Ved 2017-revisionen er fast driftsstedsbegrebet – navnlig agentreglen – ændret væsentligt. I den nyaffattede artikel om fast driftssted er fuldmagtskravet erstattet med en bredtfavnende regel, der alene kræver, at "agenten" handler på vegne af det udenlandske foretagende og sædvanligvis indgår visse aftaler, ligesom der endvidere er indført en undtagelse til reglen om uafhængighed (konceptet "*closely related*") m.v. Ændringerne, der har resulteret i en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet for navnlig agentreglen, tager med visse undtagelser afsæt i BEPS-projektet, nærmere bestemt rapporten om Action 7 ("*Preventing the Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status*", 5. oktober 2015).

Det anerkendes da også i bemærkningerne til lovforslaget, at 2017-udgaven af fast driftsstedstdefinition medfører en skærpet ændring af fast driftsstedsbegrebet til fordel for kildelandet, idet det i bemærkningerne antages, at der efter omstændighederne ville kunne statueres fast driftssted i henhold til 2017-definitionen i selskabsstrukturer, der efter hidtidig praksis (fast driftsstedstdefinition som affattet forud for 2017-udgaven) ikke medfører fast driftssted, jf. blandt andet lovforslagets afsnit 3.1., side 35, hvor det hedder:

"I fravær af den foreslåede ændring af de nugældende regler kan det ikke afvises, at 2017-ændringen af agentreglen i OECD's modeloverenskomst artikel 5, stk. 5, i visse tilfælde ville kunne medføre en øget beskatning af udenlandske investorer i transparente investeringsenheder i Danmark."

Der er helt indlysende retssikkerheds- og legalitetsmæssige betænkeligheder ved den opfattelse, der præsenteres i bemærkningerne til lovforslaget.

Der kan drages en parallel til 2010-ændringen af reglerne om allokering af indkomst til faste driftssteder i OECD's modeloverenskomst af 2010. Ved denne ændring indførtes den såkaldte "Authorised OECD Approach" (forkortet "AOA"), der – med afsæt i en forudgående OECD rapport ("*Report on the Attribution of Profit to Permanent Establishments*") – ændrede allokeringsreglen i artikel 7.

De ændrede allokeringer (AOA), der resulterede i en nyaffattelse af ordlyden i artikel 7 i 2010-udgaven af OECD's modeloverenskomst, blev indarbejdet i dansk ret ved lov nr. 591 af 18. juni 2012, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 2 m.v. Det hedder blandt andet herom i bemærkningerne til lovforslaget, jf. lovforslag nr. 173 af 25. april 2012, hhv. afsnit 3.6.1. og 3.6.2. (uddrag):

"Den nuværende danske praksis for opgørelse af indkomst i et fast driftssted er i overensstemmelse med bemærkningerne til artikel 7 i OECD-modellen fra 2008. [...]"

Efter praksis sker opgørelsen af det faste driftssteds indkomst i henhold til intern dansk skatteret i overensstemmelse med de principper for henførelse af indkomst til et fast driftssted, som er udarbejdet i OECD-regi. [...]"

De foreslåede bestemmelser går derfor [...] ud på, at skattepligtig indkomst i et fast driftssted, som et foretagende fra en anden stat har her i landet, eller som et dansk foretagende har i en anden stat, skal opgøres i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i den nye OECD-model. [...]"

Efter vores opfattelse udgør den reviderede version af fast driftsstedsdefinitionen i 2017-udgaven af OECD's modeloverenskomst, herunder navnlig for så vidt angår ændringerne i agentreglens komponenter, en væsentlig materiel ændring – på samme måde som revideringen af artikel 7 i 2010-udgaven af modeloverenskomsten ændrede væsentlig på allokeringerne, og hvor det altså – med rette – fandtes nødvendigt at implementere ændringen i intern dansk ret ved lov.

Hvis den ændrede udgave af fast driftsstedsdefinition, der fremgår af 2017-udgaven af OECD's modeloverenskomst, skal finde anvendelse ved fortolkning af fast driftsstedsreglen i selskabsskatteloven m.v., skal vi derfor opfordre Skatteministeriet til at fremsætte lovforslag herom.

--ooOoo--

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Michael Nørremark
Partner, advokat

Casper Jensen
Advokat

EMAIL lovgivningogoekonomi@skm.dk

Skatteministeriet

Nicolai Eigtveds Gade 28

DK 1402 – København K

ADVOKATFIRMA
WWW.PLESNER.COM

AMERIKA PLADS 37
2100 KØBENHAVN Ø
TLF +45 33 12 11 33
FAX +45 33 12 00 14

AEP@PLESNER.COM

26. marts 2017

**Høring – Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love
- SKM j.nr. 2017-1675**

Jeg skal hermed fremkomme med bemærkninger til to punkter i ovennævnte lovforslag.

Ad § 1, nr. 5 - Ændring af selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2

Selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2, er en værnsregel, der har til hensigt at hindre omgåelse af beskatning af udbytter til selskaber vedrørende deres porteføljeaktier.

Bestemmelsen var ifølge lovforarbejderne især møntet på situationer, hvor selskaber med forskellige aktionærkredse (navnlig kapitalfonde) i forbindelse med (skattepligtige) udbytteudlodninger alternativt gennemførte aktieombytninger med delvis kontantvederlag, hvorved denne del blev "konverteret" til en skattefri udligningssum.

Med lovforslaget ønskede Skatteministeren således at indføre udbyttebeskatning af de kontante udligningssummer, som aktionærerne modtager, dog kun når der indskydes tomme selskaber. Ifølge lovforslaget var det netop indskydelsen af et tomt selskab, samtidig med at der trækkes kontanter ud, der i høj grad sås at være motiveret af et ønske om at omgå udbyttebeskatningen.

Tilføjelsen af stk. 2 i selskabsskattelovens § 2 D havde den - formentlig utilsigtede - konsekvens, at tilfælde, der klart lå uden for det uønskede, også blev ramt. Den helt almindelige situation, hvor en ledende medarbejder gennem et personligt ejet holdingselskab har foretaget en medinvestering (oftest langt under 10 %) i det selskab, hvor vedkommende er ansat, og hvor en køber, f.eks. en kapitalfond, køber dette selskab gennem et nystiftet køberselskab og

ønsker, at medarbejderen skal geninvestere en andel af salgsprovenuet i det købende selskab, indebærer således, at medarbejderens holdingselskab bliver udbyttebeskattet af den del af salgsvederlaget, der ikke udgøres af aktier i køberselskabet.

Dette er ret klart ikke en situation, hvor "overdrageren af skattefri porteføljeaktier tilrettelægger" et salg mod delvis kontanter, delvis aktier, "ved indskud af et tomt selskab med det formål at omgå udbyttebeskatningen, idet der flyttes penge ud af de eksisterende virksomheder". Blandt andet vil medarbejderen ofte ikke eje andet end en meget lille andel af det købte selskab (og har dermed ingen indflydelse på transaktionen), ligesom der ikke er tale om, at der flyttes penge ud af en eksisterende virksomhed. Og den omstændighed, at køberen anvender et nystiftet "tomt" holdingselskab, skyldes som regel alene et hensyn til købers finansiering af købet, dvs. et hensyn til de långivende banker.

Ikke desto mindre er situationen altså omfattet af lovens § 2 D, stk. 2.

Med det lovforslag, der nu er sendt i høring, udvides værnsreglen imidlertid betydeligt og umuliggør nærmest medarbejderinvesteringer i køberselskabet.

Reglen foreslås således udvidet, således at den også finder anvendelse i tilfælde, hvor det ikke er overdrageren (altså medarbejderens holdingselskab), der laver investeringen i køberselskabet.

Under de nugældende regler kan medarbejderen i det ovennævnte eksempel alternativt - dvs. for ikke at blive ramt af værnsreglen - lade sit holdingselskab sælge udelukkende mod kontantvederlag, mens han foretager investeringen i køberselskabet ved en nyinvestering personligt, dvs. for beskattede midler.

Den mulighed ses ikke længere at være til stede, såfremt lovforslaget vedtages, da han jo så som fysisk person vil være aktionær i køberselskabet. I så tilfælde vil hele salgsvederlaget altså skulle beskattes i holdingselskabet, selv om der er tale om et salg udelukkende mod kontanter - og det endda uden at kunne få fradrag for anskaffelsessummen.

Ifølge lovforslaget er baggrunden for den påtænkte udvidelse, at det i praksis er konstateret, at det nugældende regelsæt er søgt omgået på den måde, at det ikke er overdrageren selv, der beholder eller generhverver aktierne, men derimod et koncernforbundet selskab eller bagvedliggende fysiske personer (aktionærer).

Ud over det beskrevne scenarie i forvejen ligger langt uden for det område, som lovgiver ønskede at ramme med indførelsen af bestemmelsens stk. 2, jf. ovenfor, er det ikke umiddelbart helt klart, hvordan der skulle kunne ske omgåelse af reglen ved at lade en fysisk person eje aktier i et køberselskab efterfølgende. Fysiske personer har således bl.a. ikke mulighed for at modtage skattefrit udbytte, ligesom de, som ovenfor nævnt, som udgangspunkt vil skulle geninvestere for beskattede midler.

På den baggrund opfordres ministeren derfor til at ændre forslaget således, at udvidelsen alene gælder i forhold til interesseforbundne juridiske personer, der efterfølgende ejer aktier i det "tomme" selskab.

Ad § 1, nr. 9 - ny selskabsskattelov § 11, stk. 7

Der foreslås indsat et nyt stk. 7 i selskabsskattelovens § 11 som følge af EU-Domstolens dom af 21. december 2016 i sag C-593/14, Masco Denmark.

I sagen fandt EU-Domstolen, at det ikke er i overensstemmelse med den fri etableringsret, når et selskab i Danmark ikke får fritagelse for beskatning af renteindtægter fra et koncernforbundet selskab i en anden medlemsstat, som ikke har fået fradrag for renteudgiften som følge af regler om tynd kapitalisering i den anden medlemsstat. Et dansk kreditorselskab får således efter lovens stk. 6 fritagelse for beskatning af renteindtægter fra et dansk koncernforbundet debitorselskab, der ikke har fradrag for de pågældende renteudgifter som følge af, at selskabet er tyndt kapitaliseret.

Lovforslaget kan forstås på den måde, at Skatteministeriet tilsyneladende fortolker EU-Domstolens dom således, at det er en betingelse for Danmarks forpligtelse efter EU-retten, at det udenlandske datterselskab ville være rentefradragsbegrænset efter de danske regler om tynd kapitalisering, såfremt selskabet havde været hjemmehørende i Danmark (og i så fald alene i det omfang det ville have været tilfældet).

Efter lovforslaget skal der således alene gives skattefritagelse for renteindtægter i den situation, hvor debitor på grund af de danske regler om tynd kapitalisering ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende renteudgifter, og debitor ikke har fået fradrag for de tilsvarende renteudgifter efter regler om tynd kapitalisering i et andet land, der er medlem af EU eller EØS. Ifølge bemærkningerne kan det "for eksempel være et dansk selskab, der har udlånt penge til et koncernforbundet selskab i Tyskland. Muligheden gives, hvis det tyske selskab som en følge af de tyske regler om tynd kapitalisering ikke har fået fradrag for rentebetalingen til

Danmark i Tyskland, og såfremt det tyske selskab ikke kunne have fået fradrag efter de danske regler om tynd kapitalisering, hvis det havde været et dansk selskab".

Skatteministeriets fortolkning af EU-Domstolens dom synes ikke at være i overensstemmelse med dommen, og det pågældende forslag vil ikke fuldt ud ophæve den ulovlige forskelsbehandling, som EU-Domstolen har fastslået.

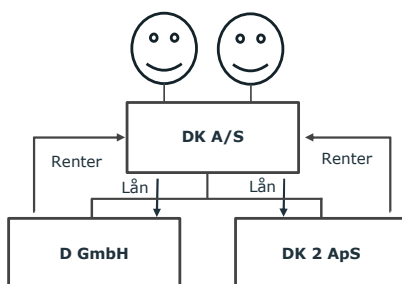
Hertil kommer, at lovforslaget - som vi forstår det - vil føre til, at fritagelsen vil afhænge af, hvordan ejerstrukturen er i det konkrete tilfælde. Dette kan næppe være ønskeligt, da det gør bestemmelsens anvendelsesområde vilkårlig og meget lidt forudberegnet.

Et par eksempler kan illustrere dette:

Eksempel 1

DK A/S er ejet af 2 fysiske personer, der er hjemmehørende i Danmark. DK A/S ejer et tysk datterselskab, D GmbH, og et dansk datterselskab DK 2 ApS, der begge har optaget et lån på 2.000 hos DK A/S med en årlig rentetilskrivning på 100. Der er ikke optaget øvrige lån. For eksemplet skyld har de to selskaber i øvrigt samme balance mv. D GmbH er tyndt kapitaliseret efter de tyske regler herom, hvorfor selskabet ikke har fradrag for nogen del af renteudgifterne. Også DK 2 ApS er tyndt kapitaliseret efter de danske regler om tynd kapitalisering. Efter disse regler beskæres rentefradraget med 60.

Illustration:

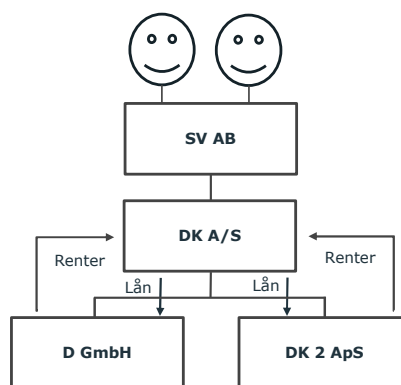

Da debitor (D GmbH) ikke har fået fradrag for rentebetalingen til Danmark efter regler om tynd kapitalisering i et andet land, der er medlem af EU eller EØS, skal renterne ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (hos DK A/S), hvis debitor (D GmbH) ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende beløb efter § 11. Hvis D GmbH havde været et

dansk hjemmehørende selskab, ville selskabet også være tyndt kapitaliseret efter § 11 - altså i samme position som DK 2 ApS - men der ville alene være sket rentefradragsbegrænsning med 60 (ikke de fulde renteudgifter på 100). Det betyder konkret, at DK A/S efter den nye § 11, stk. 7, kan undlade at medregne renteindtægter fra D GmbH på 60 i dette eksempel (og tilsvarende et beløb på 60 hidrørende fra DK 2 ApS efter § 11, stk. 6).

Eksempel 2

Som eksempel 1 med den ændring, at DK A/S er ejet af et svensk selskab, SV AB, der er ejet af to svenske fysiske personer:

Efter lovforslaget skal D GmbH stilles som om det var dansk, dvs. som DK 2 ApS.

I modsætning til eksempel 1 er DK 2 ApS imidlertid ikke længere tyndt kapitaliseret. Det skyldes konsolideringsreglen i selskabsskattelovens § 11, stk. 4, hvorefter der ved opgørelsen af, om et selskab er tyndt kapitaliseret, skal ske en samlet anvendelse på aktiver og passiver i (danske) koncernforbundne selskaber, og der bortses fra danske selskabers aktier i andre selskaber, der indgår i den samlede opgørelse, samt gæld og fordringer mellem disse. Der ses således bort fra lånet fra DK A/S til DK 2 ApS.

Grunden til, at dette ikke var tilfældet i eksempel 1 - på trods af at de økonomiske forhold, herunder kapitaliseringen, er de samme - er, at konsolideringsreglen kun finder "anvendelse på danske selskaber, der også uden at inddrage de udenlandske aktionærer eller et eventuelt dansk ultimativt moderselskab kan anses for at være koncernforbundne", jf. bestemmelsens 2. pkt.

Som lovforslaget forstås, indebærer det i eksempel 2, at D GmbH kunne have fået fradrag for alle renteudgifterne efter § 11, såfremt selskabet havde været dansk, da selskabet som følge af konsolideringsreglen pludselig ikke længere er tyndt kapitaliseret.

Resultatet er således, at dette tilfælde falder uden for anvendelsesområdet for den nye fritagelsesregel i stk. 7 - alene som følge af, at der er et svensk moderselskab.

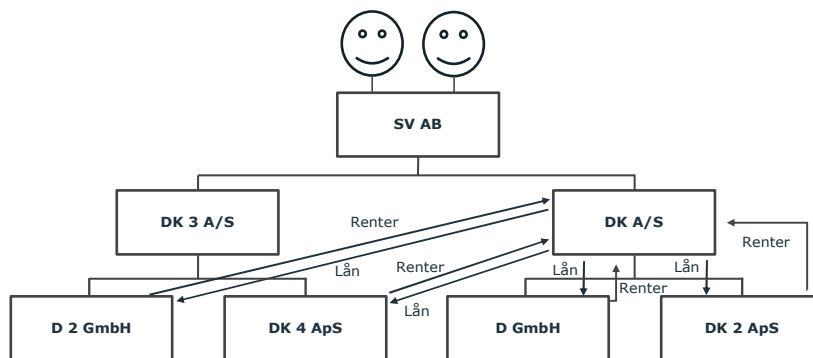
Det bør være klart, at det naturligvis ikke ophæver den danske restriktion, at den danske konsolideringsregel, som i øvrigt varetager et helt andet hensyn (ønsket om at undgå "kaskadeeffekt" ved ved opgørelsen af *debt-to-equity* ratioen), for et *dansk direkte ejet debitorselskab* ville have ført til, at der slet ikke forelå tynd kapitalisering.

Sagen er jo den, at der i et rent nationalt tilfælde (altså i forholdet mellem DK A/S og DK 2 ApS) - som følge af den tvungne sambeskatning - under alle omstændigheder er koncernsymmetri for rentebeskatningen i det tilfælde, hvor der sker en konsolideret opgørelse (og der altså ikke foreligger tynd kapitalisering og hvor fritagelsesreglen i stk. 6 dermed ikke er i spil).

Der kan tænkes flere vilkårlige tilfælde.

Eksempel 3

I dette eksempel er SV AB's koncern i eksempel 2 udvidet med en tilsvarende dansk/tysk underkoncern, og DK A/S har også her ydet lån til denne strengs tyske og danske koncernforbundne selskab (nu "niece"-selskaber), hvis økonomiske forhold er identiske med D GmbH og DK 2 ApS:

Så vidt ses, finder konsolideringsreglen alene anvendelse mellem DK A/S og DK 2 ApS. DK 4 ApS er således tyndt kapitaliseret, og DK A/S skal dermed ikke medregne de renteindtægter hidrørende fra DK 4 ApS, der fradragsbeskæres, jf. § 11, stk. 6.

Forstås forslaget igen korrekt, er den paradoksale konsekvens, at den foreslåede skattefritagelsesregel i § 11, stk. 7, alene finder anvendelse i forhold til renteindtægterne fra D 2 GmbH,

men ikke i forhold til dem fra D GmbH, på trods af at der ikke er nogen forskel på låneforholdene, kapitaliseringen osv. Og igen alene som følge af at der er et svensk moderselskab.

Ud over at den foreslåede regel medfører disse vilkårlige forskelle, er det, som nævnt, også opfattelsen, at det pågældende forslag ikke fuldt ud vil ophæve den ulovlige forskelsbehandling, som EU-Domstolen har fastslået, at den nugældende lovgivning fører til.

EU-Domstolen har i dommen fastslået, at TEUF er "til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indrømmer et hjemmehørende selskab skattefritagelse for renteindtægter fra et hjemmehørende datterselskab, i det omfang sidstnævnte selskab ikke har fået fradrag for de korresponderende renteudgifter som følge af regler om rentefradragsbegrænsning i tilfælde af tynd kapitalisering, men udelukker en sådan fritagelse, som ville følge af en anvendelse af medlemsstatens egen lovgivning om tynd kapitalisering, når datterselskabet er hjemmehørende i en anden medlemsstat".

EU-Domstolen har således taget stilling til en situation, hvor det udenlandske koncernforbundne selskab er rentefradragsbegrænset lokalt, i hvilket tilfælde Danmark skal give skattefritagelse - svarende til den skattefritagelse, der ville have gjaldt, såfremt der havde fundet en rentefradragsbegrænsning sted efter danske regler.

Med lovforslaget opstår der som påvist situationer, hvor dette ikke er tilfældet.

Det siger sig selv, at sammenligningstesten skal foretages i forhold til et dansk rentefradragsbegrænset selskab - ikke med et dansk datterselskab, der ikke er rentefradragsbegrænset som følge af konsolideringsreglen. EU-Domstolens dom giver ikke støtte for den "sammenligningstest", som Skatteministeriet forudsætter. En sådan "sammenligningstest" ville i øvrigt altid ophæve enhver restriktion, eftersom det udenlandske selskab skulle anskues, som var det dansk og underlagt netop det regelsæt, som det udenlandske selskab forskelsbehandles i forhold til.

Konsolideringsreglen sikrer - qua - den tvungne sambeskatning, at der i det interne danske forhold er fuld skattnneutralitet for renterne. På samme måde som selskabsskattelovens § 11, stk. 6, gør det i de tilfælde, hvor konsolideringsreglen ikke finder anvendelse.

Og det er denne koncernneutralitet, som EU-Domstolen har fundet, at Danmark tillige skal sikre i grænseoverskridende tilfælde (dog kun med et beløb svarende til den danske rentefradragsbegrænsning/skattefritagelse).

Lovforslaget ses ikke at leve op hertil.

Med venlig hilsen

Anders Endicott Pedersen
advokat, partner

Skatteministeriet

lovgivningogoekonomi@skm.dk

Marts 2018

Høring over forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven mv., ministeriets j.nr. 2017-1675

SEGES takker for at have modtaget lovudkastet i høring.

Kommentar til § 1, nr. 5 og 6, samt § 3, nr. 1.

Der er tale om en udvidelse af værnsregler, der i forvejen er meget komplicerede og nemme at "fare" vild i. Det opfordres til, at der i bemærkningerne lægges op til, at der bør være en lempelig adgang til omgørelse i de situationer, hvor rækkevidden af reglerne er overset.

Venlig hilsen

Jens Jul Jacobsen
Specialkonsulent
Jura & Skat

D +45 8740 5129

M +45 3092 1759

E jsj@seges.dk

Til: Lovgivning og økonomi (lovgivningoekonomi@skm.dk)
Fra: Jesper Kiholm Andersen (Jesper.Kiholm@Skat.dk)
Titel: Høringssvar til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love
Sendt: 21-03-2018 10:18:07

Til Skatteministeriet

Høringssvar til forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner, hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energifgifter, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsfondes investeringer i fast ejendom, vedrørende tynd kapitalisering og bestemmelser i momsloven om momsfritagelse for selvstændige grupper, og justering af værnsregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.), j.nr. 2017-1675

SRF Skattefaglig Forening takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne forslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Specialkonsulent
Skatterevisor / Master i skat

SRF Skattefaglig Forening

Formand for SRF Skattefaglig Forenings Skatteudvalg

Skattecenter Tønder
Pioner Allé 1
6270 Tønder
Telefon: 72389468
Mail: jesper.kiholm@skat.dk
Mobiltelefon: 20487375

TAX ROOM

Analytical Thinking Clear Answers

Skatteministeriet

Høringssvar vedrørende J.nr. 2017-1675

cko@taxroom.dk
Direkte tlf.: 2524 5176
22. marts 2018

Høringssvar vedrørende fast driftssted for udenlandske investors investering i danske kapitalfonde – J.nr. 2017 – 1675

Det er særdeles positivt, at Skatteministeriet skifter strategi med hensyn til beskatning af udenlandske deltagere i danske kapitalfonde, og nu søger at afløse årelang skattemæssig usikkerhed med en lovændring, der sigter mod at skabe klarhed og forudsigelighed på området til glæde og gavn for Danmark, investorerne og kapitalfondsindustrien.

Med forslaget kan kapitalfondene se frem til et forenklet set-up, der har kommerciel indre sammenhæng. Lovændringen vurderes også at være til glæde og gavn for SKAT, der gennem tidens løb har brugt adskillige årsværk på at besvare de mange bindende svar, der er indhentet på diverse modeller, for på den måde at reducere den skattemæssige usikkerhed for udenlandske investorer til et acceptabelt niveau.

Bliver der med den forestående lovændring skabt tilstrækkelig klarhed på området opnås følgende samfundsmæssige fordele:

1. Danmark vil lettere kunne tiltrække kapital fra udlandet til udvikling af danske virksomheder og infrastrukturanlæg.
2. Kapitalfondene kan drives mere effektivt og enkelt i stedet for at bruge ressourcer på at efterleve og vedligeholde governance-strukturer, der alene er etableret med

Skatterådets velsignelse for undgå at udenlandske investorer bliver begrænset skattepligtige til Danmark.

3. Danmark får mulighed for at fastholde kapitalfonde i Danmark som ikke nødvendigvis investerer i Danmark, men er funderet på dansk know-how, indsigt og teknologier. Management og servicering af kapitalfonde er en væsentlig industri at fastholde og udvikle, hvorfor Danmark i stedet for at skubbe industrien fra sig, skal arbejde for at tiltrække industrien under ordnede forhold.
4. Antallet af bindende svar vil blive væsentligt reduceret på området med en tilsvarende ressourcebesparelse hos SKAT.

For opnå de oplistede samfundsmæssige fordele, er det imidlertid helt afgørende, at Skatteministeriet i det videre arbejde med formuleringen af det endelige lovforslag søger at opnå, at lovtæksten, forarbejderne og spørgsmål-svar bliver så klare og entydige som muligt, så fundamentet for etablering af kapitalfonde med såvel et dansk som et udenlandsk investeringsunivers og med udenlandsk deltagelse bliver så solidt som muligt.

1. TIL § 1, NR. 3 - NÆRINGSVIRKSOMHED

Som bestemmelsen er opbygget, vil *"Virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses kun for udøvelse af erhverv, efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, når der foreligger næringsvirksomhed."*

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at bedømmelsen af "næringsvirksomhed" skal ske på basis af den enkelte investors forhold, således at forstå, at hvis den udenlandske investor er næringskattepligtig med køb og salg af aktier efter en dansk bedømmelse, så vil den udenlandske investors deltagelse i den danske kapitalfond, blive anset for udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed, og den pågældende investor vil få et fast driftssted i Danmark.

I forhold til en udenlandsk investor, der ud fra en dansk bedømmelse ikke anses for at være næringsdrivende med køb og salg af aktier, vil deltagelse i den samme kapitalfond under præcis samme betingelser som den næringsdrivende investor, derimod ikke udløse et fast driftssted i Danmark.

Hvis Skatteministeriet fastholder denne forskelsbehandling af næringsdrivende og ikke-næringsdrivende investorer, der begge investerer passivt i en dansk kapitalfond, så vil der ikke blive

opnået tilstrækkelig klarhed på området, selv om den danske næringskattepligt vedrørende aktier stort set er forbeholdt pengeinstitutter.

Der er udenlandske såvel som danske investorer, der har investeringsmæssige set-up, der er fuldt på højde med pengeinstitutter, men baseret på gammel praksis (der i visse situationer synes forældet) anses sådanne professionelle investorer som udgangspunkt ikke for næringsdrivende med køb og salg af aktier, men der vil altid være en iboende usikkerhed i bedømmelsen, ligesom forholdene kan ændre sig undervejs, hvis en udenlandsk investor eksempelvis køber et pengeinstitut.

Skatteministeriets forudsætning om, at udenlandske investorers øvrige aktiviteter skal medtages i bedømmelsen af om passiv deltagelse i en dansk kapitalfond, der ikke selvstændigt driver næring med køb og salg af aktier, synes ikke at fremgå tydeligt af hverken dansk skattepraksis eller litteratur på området, hvorfor Skatteministeriet opfordres til at genoverveje synspunktet.

Samtidigt kan man spørge sig selv om det er fornuftigt at behandle to investorer forskelligt, der deltager på præcis samme betingelser i en dansk baseret kapitalfond? Det synes umiddelbart vanskeligt at forklare. Det kan også overvejes hvordan bedømmelsen skal foretages hvis en næringsdrivende investor stifter et udenlandsk selskab udelukkende til at eje investeringen i den danske kapitalfond – gælder der så en smittebetragtning?

Skatteministeriet bedes samtidigt tilkendegive hvad glæder der, hvis den udenlandske deltager i den danske kapitalfond ikke er beneficial owner af aktierne. Skal bedømmelsen i forhold til at være næringsdrivende eller ikke næringsdrivende foretages i forhold til de bagvedliggende "retmæssige ejere" eller er en bedømmelse, der skal foretages i forhold til den juridiske ejer?

Endelig kan man overveje om Danmark vil gå glip af skatteprovenu ved også at friholde udenlandske pengeinstitutter, der måtte overveje at investere i en dansk baseret kapitalfond? Det vil Danmark næppe, hvis der er tvivl om dansk skattepligtig for de udenlandske investorer, så vælger de ikke at deltage i den danske struktur (medmindre spørgsmålet kan afklares med et bindende svar). Luxembourg, Irland eller England vil blot blive valgt som base i stedet for, og Danmark opnår ikke de fulde samfundsmæssige fordele oplyst indledningsvist.

2. TIL § 1, NR. 3 – AKTIER, FORDRING, GÆLD OG FINANSIELLE KONTRAKTER OMFATTET AF KGL

Bestemmelsen opremser en række efter dansk praksis velkendte værdipapirer. *"...investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses kun for udøvelse af erhverv, efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, når der foreligger næringsvirksomhed."*

Enkelte danske kapitalfonde investerer hovedsageligt eller udelukkende i udlandet. Investeringerne sker ofte i selvstændige skattepligtige enheder, hvorved kapitalfonden ejer aktier, men det er ikke usædvanligt at der også investeres i skattetransparente strukturer.

I SKM 2013.899 afviste Skatterådet at besvare forskellige spørgsmål vedrørende en kontoførende investeringsforening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, der påtænkte at investere i bl.a. udenlandske skattetransparente strukturer vedrørende fast ejendom.

Skatterådet begrundede afvisningen med, at den kontoførende investeringsforening qua deltagelse i skattetransparente struktur i udlandet, som ikke var skattepligtige til Danmark på grund af territorialprincippet i selskabsskattelovens § 8, stk. 2, alligevel blev anset for at udøve erhvervmæssig virksomhed i Danmark på grund af den udenlandske erhvervmæssige aktivitet, og dermed ikke opfyldte forudsætningen for de stillede spørgsmål.

På den baggrund bedes Skatteministeriet bekræfte, at der ved bedømmelsen af erhvervmæssig virksomhed i relation til forslaget § 1, nr. 3, ikke skal ske inddragelse af hvad kapitalfonden eventuelt måtte investere i udenfor Danmarks grænser.

Vælger Skatteministeriet at videreføre hvad der kunne være tankegangen bag SKM 2013.899 nemlig, at udenlandske investeringer i skattetransparente strukturer skal medtages i bedømmelsen af "Erhvervmæssig virksomhed", så vil Skatteministeriet ikke med det stillede lovforslag opnå de tidligere oplyste samfundsmæssige fordele.

Som kuriosum kan Skatteministeriet overveje om den valgte formulering vedrørende aktier, fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven er fremtidssikret til også at favne en kapitalfond, der har til formål at investere i krypto-valutaer eller en kapitalfond, der investerer i finansielle kontrakter, der falder udenfor kursgevinstloven.

3. MANAGEMENT I DANMARK AF UDENLANDSKE KAPITALFONDE

Skatteministeriet bedes bekræfte, at udenlandske kapitalfonde, der er skattemæssigt transparente efter en dansk skattemæssig bedømmelse, og som drives af et dansk baseret management-selskab, i relation til "udøvelse af erhverv", vil blive bedømt på lige fod med en dansk kapitalfond, hvis den samme aktivitet var blevet eller bliver udøvet gennem en dansk kapitalfond?

Spørgsmålet er relevant at få afklaret, fordi visse udenlandske investorer af historiske årsager foretrækker, at kapitalfonden er etableret i Luxembourg, men hvis management teamet for kapitalfonden sidder i Danmark, er det vigtigt at få afklaret, om bedømmelsen af "udøvelse af erhverv" er den samme, uanset hvor kapitalfonden er registreret.

Spørgsmålet skal endvidere ses i sammenhæng med at kapitalfonde ønsker at kunne tilbyde den struktur, der foretrækkes af den udenlandske investor, hvorfor det er en begrænsning, hvis danske managementselskaber ikke kan tilbyde udenlandske skattetransparente strukturer på lige fod med danske skattetransparente selskaber.

4. TILBAGEBETALING AF MANAGEMENT FEE

I udenlandske kapitalfonde ses det ofte, at der skal ske tilbagebetaling af management fee til investorerne i tilfælde af, at managementselskabet modtager honorarer eller transaktionsvederlag for gennemførte transaktioner.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at tilbagebetaling af eller modregning i management fee for investorerne heller ikke anses for deltagelse i erhvervmæssig virksomhed i relation til selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra a.

5. FORSLAG TIL ALTERNATIV FORMULERING

Som alternativ til Skatteministeriets høringsforslag, der fritager en bestemt aktivitet fra at være "erhverv" i skattemæssig forstand, kunne det overvejes at regulere forholdet via selskabsskatteovens § 3, stk. 1, der regulerer selskabsskattefritagelsen for bestemte institutioner og aktiviteter i Danmark.

En sådan fremgangsmåde kan måske skabe en større klarhed og sende et stærkere signal til omverdenen om, at Danmark nu er fuldt konkurrencedygtig på området.

Bestemmelsen kunne indsættes som nyt nummer 22 til selskabsskattelovens § 3, stk. 1.

Undtaget fra skattepligten er:

22) Investering som passiv investor i skattetransparente investeringsstrukturer. Undtagelsen fra skattepligt berører ikke Danmarks beskatningsret i henhold til selskabsskattelovens § 1 eller § 2, bortset fra § 2, stk. 1, litra a medmindre den skattetransparente struktur enten direkte eller indirekte via andre skattetransparente strukturer investerer i fast ejendom eller erhvervsmæssig virksomhed beliggende i Danmark.

Tilsvarende bestemmelse vil skulle indsættes i kildeskattelovens § 3.

Tankegangen bag denne fremgangsmåde er en gang for alle at gøre op med dansk skattepligt for udenlandske investorer, der deltager passivt i skattetransparente investeringsstrukturer, der drives og forvaltes fra Danmark.

Undtagelsen fra dansk skattepligt skal naturligvis ikke bruges til give skattefrihed ved investering i fast ejendom i Danmark eller danske virksomheder, der i drives i en skattetransparent struktur eller i sig selv udgør en erhvervsmæssig virksomhed, som eksempelvis en vindmølle. Kriteriet om, at der skal være tale om en passiv investering gør også at udenlandske virksomheder med ovenstående formulering ikke vil kunne opnå skattefrihed af deres danske erhvervsmæssige aktiviteter fordi de tilrettelægges i en skattetransparent struktur.

Undtagelsen fra dansk skattepligt skal heller ikke fratage Danmark retten til at beskatte udbytte, renter og royalties mv., blot fordi indtægterne erhverves via en skattetransparent struktur, hvorfor den generelle skattepligt i henhold til § 2 opretholdes uændret.

Fordelen ved ovenstående forslag er, at skattepligten undtages uanset hvilken type udenlandsk investor, der er tale om, undtagelsen har hjemmel direkte i lovens ordlyd og sender et meget klart og let kommunikerbart budskab. Samtidigt gælder det uanset om den udenlandske kapitalfond (skattetransparente investeringsstruktur) er dansk eller udenlandsk. Det er også uden betydning hvilke typer af aktiver den skattetransparente investeringsstruktur investerer i, så længe der ikke, direkte eller indirekte eventuelt via andre skattetransparente strukturer, investerer i fast ejendom eller erhvervsmæssige virksomheder i Danmark, der ved en selvstændig bedømmelse, ville udløse skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Formuleringen kan kritiseres for, at den er cirkulær, da selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a netop indeholder bestemmelsen, der har givet anledning til de mange problemer og hvornår er handel med aktier i sig selv en erhvervsmæssig virksomhed, der gør at vi hopper ud af

undtagelsen til undtagelsen for skattepligtsfritagelsen? Denne usikkerhed bør dog kunne afhjælpes via forarbejderne, så det alene er de passive investeringer, der undtages fra dansk skattepligt og Danmarks skattebase i øvrigt bevares intakt.

---ooOoo---

Giver ovenstående anledning til spørgsmål, bedes undertegnede kontaktet.

Med venlig hilsen

TaxRoom P/S

Claus Kirkeby Olsen

+45 2524 5176
cko@taxroom.dk

